

Gióp

Gióp, người nhân đức

¹ Có một người tên Gióp sống trong xứ Út-xơ. Ông thanh liêm và ngay thật; kính sợ Thượng Đế và tránh xa điều ác.

² Gióp có bảy trai ba gái.

³ Ông có bảy ngàn chiên, ba ngàn lạc đà, năm trăm cặp bò, và năm trăm lừa cái. Ông cũng có rất đông tôi tớ. Gióp là người giàu nhất trong tất cả các người ở Đông Phương.

⁴ Các con trai ông thay phiên nhau đãi tiệc ở nhà mình và mời các chị em mình cùng dự.

⁵ Sau mỗi lần tiệc tàn thì Gióp bảo các con dọn mình cho thanh sạch. Sáng sớm Gióp dâng của lễ thiêu cho mỗi đứa vì ông nghĩ, “Con cái ta rất có thể đã phạm tội và nguyên rửa Thượng Đế trong lòng.” Ông làm như thế luôn luôn.

Sa-tăng ra mắt Chúa

⁶ Một ngày kia các thiên sứ* ra trình diện CHÚA, Sa-tăng cũng có mặt trong vòng họ.

⁷ CHÚA hỏi Sa-tăng, “Người ở đâu đến?”

Sa-tăng thưa, “Tôi đi lang thang khắp mặt đất, dạo nơi này nơi kia.”

⁸ CHÚA hỏi Sa-tăng, “Người có thấy Gióp, tôi tớ của ta không? Trên thế gian không có ai giống

* **1:6: thiên sứ** Nguyên văn, “con trai Thượng Đế.”

như nó. Thật là người thanh liêm và ngay thẳng, kính sợ Thượng Đế và tránh xa điều ác.”

⁹ Nhưng Sa-tăng thưa với CHÚA, “Gióp kính sợ Thượng Đế là phải.

¹⁰ Vì Ngài dựng bức tường che chở quanh người, gia đình người, và mọi tài sản người. Những gì người làm CHÚA đều ban phước. Các bày gia súc người thật đông thiếu điều chật đất.

¹¹ Nhưng nếu Ngài thử giơ tay ra tiêu diệt những gì mà ông ta có, ông ta sẽ nguyện rửa CHÚA tận mặt.”

¹² CHÚA bảo Sa-tăng, “Được rồi. Tất cả những gì Gióp có đều nằm trong tay người, nhưng người không được phép đụng đến người.”

Sa-tăng lui ra khỏi mặt CHÚA.

¹³ Một ngày kia các con trai con gái Gióp đang ăn uống trong nhà anh cả mình.

¹⁴ Có người đến báo tin cho Gióp hay, “Bò đang cày ruộng, còn lừa thì đang ăn cỏ gần đó,

¹⁵ bỗng nhiên quân Xa-ba[†] tấn công cướp đi tất cả. Họ dùng gươm giết các tôi tớ, chỉ một mình tôi thoát khỏi chạy báo tin cho ông!”

¹⁶ Người ấy còn đang nói thì kẻ khác chạy đến báo, “Sấm sét từ Thượng Đế[‡] trên trời loè xuống đốt cháy tiêu hết các con chiên và tôi tớ. Chỉ một mình tôi thoát chết chạy về báo tin cho ông!”

[†] 1:15: *quân Xa-ba* Dân cư sống ở miền Nam sa mạc Á-rập.

[‡] 1:16: *Sấm sét từ Thượng Đế* Hay “lửa của Thượng Đế từ trời rơi xuống.”

17 Người thứ nhì còn đang nói thì một người nữa chạy vào trình, “Quân Ba-by-lôn^S chia làm ba toán tấn công cướp hết lạc đà và giết sạch các tôi tớ. Chỉ một mình tôi thoát chạy về báo tin cho ông hay!”

18 Người thứ ba còn đang nói thì một người nữa chạy vào báo, “Các con trai con gái ông đang ăn uống tại nhà anh cả.

19 Bỗng nhiên có trận cuồng phong dữ dội từ sa mạc thổi đến ập vào bốn góc nhà. Nhà sập ai cũng chết hết. Chỉ một mình tôi sống sót chạy về báo cho ông hay!”

20 Sau khi nghe các tin ấy Gióp liền đứng dậy xé áo mình, cạo đầu chứng tỏ đau buồn cùng cực. Rồi ông sấp mặt xuống đất bái lạy Thượng Đế.

21 Ông nói:

“Sinh ra tôi đã trần truồng,
Đến khi chết cũng sẽ trần truồng.
CHÚA ban cho tôi đủ thứ,
bây giờ CHÚA lại lấy đi.
Đáng chúc tụng danh CHÚA!”

22 Trong tất cả mọi chuyện đó Gióp không hề phạm tội hay oán trách Thượng Đế.

2

Sa-tặng lại ra mắt Chúa

^S 1:17: **Quân Ba-by-lôn** Hay “Canh-đê.” Các bộ lạc sống lưu động giữa sông Ơ-phơ-rát và sông Giô-đanh.

¹ Một ngày khác các thiên sứ* đến trình diện CHÚA, Sa-tăng cũng có mặt.

² CHÚA hỏi Sa-tăng, “Người ở đâu đến?”

Sa-tăng thưa, “Tôi đi lang thang đây đó trên mặt đất, dạo chỗ này chỗ kia.”

³ Rồi CHÚA hỏi Sa-tăng, “Người có thấy Gióp tở của ta không? Trên thế gian không có ai như nó. Người thanh liêm chân thật, kính sợ Thượng Đế và tránh xa điều ác. Dù người xúi ta làm hại người vô cớ, nhưng người vẫn toàn thiện.”

⁴ Sa-tăng đáp, “Lấy da đền da†! Ai có của thì đổi lấy mạng mình.

⁵ Nhưng Ngài thử giơ tay ra đặng đến xương thịt người xem, người sẽ nguyện rửa Ngài tận mặt.”

⁶ CHÚA bảo Sa-tăng, “Được rồi. Gióp ở trong tay người nhưng người không đặng đến mạng sống người.”

⁷ Sa-tăng liền lui ra khỏi mặt CHÚA. Nó tạo ra những vết lở loét đau nhức trên thân thể Gióp, từ đỉnh đầu cho đến gót chân.

⁸ Gióp dùng một miếng sành để gãi. Ông ngồi trong tro khốn khổ lắm.

⁹ Vợ Gióp hỏi, “Sao mà ông rắng toàn thiện chi vậy? Hãy nguyện rửa Thượng Đế xong chết phứt cho rồi!”

* **2:1:** *thiên sứ* Nguyên văn, “con trai Thượng Đế.” † **2:4:** *Lấy da đền da* Nghĩa là người ta bằng lòng làm mọi cách để tránh đau đớn.

¹⁰ Gióp đáp, “Bà nói giống người ngu. Chẳng lẽ điều gì tốt Thượng Đế cho thì lấy còn điều xấu thì không?” Dù gặp cảnh như vậy, Gióp cũng không phạm tội trong lời nói.

Ba bạn của Gióp đến thăm

¹¹ Gióp có ba người bạn: Ê-li-pha người Thê-man, Binh-đát người Su-ha và Xô-pha người Na-a-mát. Khi họ nghe Gióp gặp tai ương liền đồng ý gặp nhau đến thăm ông. Họ muốn tỏ niềm lo âu và an ủi Gióp.

¹² Họ nhìn thấy Gióp từ xa nhưng suýt không nhận ra vì ông trông khác hẳn trước. Họ lớn tiếng khóc, xé quần áo và phủ bụi lên đầu tỏ dấu đau xót.

¹³ Rồi họ ngồi dưới đất cùng với Gióp bảy ngày bảy đêm. Không ai nói tiếng nào với ông vì thấy tình cảnh của Gióp thật vô cùng bi đát.

3

Gióp nguyện rửa ngày sinh của mình

¹ Sau bảy ngày Gióp lên tiếng và nguyện rửa ngày sinh của mình.

² Ông nói:

³ “Ngày tôi sinh ra hãy lụi tàn đi,
và cả cái đêm được báo tin,
‘Một bé trai đã ra đời!’ cũng không nên có.

⁴ Nguyện cho ngày ấy hóa ra tăm tối.

Đừng để CHÚA lưu ý đến nó.

Đừng để ánh sáng chiếu trên nó.

⁵ Nguyện cho bóng tối bao trùm ngày đó.

- Mong cho mây mù phủ kín nó.
 Nguyên bóng tối mịt mù che ánh sáng nó.
- 6 Nguyên bóng tối dày đặc chụp lấy nó.
 Đừng tính nó vào trong các ngày của năm
 hay đặt nó vào ngày nào trong tháng.
- 7 Mong cho đêm đó hoang vắng,
 không nghe tiếng reo vui nào.
- 8 Nguyên cho ai hay nguyên rửa hãy nguyên rửa
 ngày ấy đi.
 Mong cho họ đánh thức quái vật Lê-vi-a-
 than* trong biển cả.
- Vậy họ hãy nguyên rửa ngày tôi sinh ra đi.
- 9 Nguyên cho sao mai không bao giờ mọc lên cho
 ngày đó;
 Nguyên cho nó mong đợi ánh sáng ban ngày
 không bao giờ đến.
 Tôi mong nó đừng thấy ánh mặt trời lần đầu
 tiên,
- 10 vì ánh sáng đó khiến tôi ra chào đời,
 nó không che giấu khổ nỗi khỏi mắt tôi.
- 11 Sao tôi không tắt hơi khi vừa mới sinh?
 Sao tôi không chết đi khi vừa lọt lòng mẹ?
- 12 Tại sao đầu gối mẹ tôi đỡ lấy tôi,
 và vú mẹ tôi cho tôi bú?
- 13 Nếu không có những điều đó,
 thì bây giờ tôi đã an giấc ngàn thu;
 tôi đã an nghỉ

* **3:8: Lê-vi-a-than** Đây có thể là một loài quái vật khổng lồ ở biển. Một số người tin rằng con thú ấy có thể “nuốt mặt trời,” nghĩa là gây ra nhật thực.

- 14 cùng với các vua và những người khôn ngoan
trên đất
là những kẻ đã xây lâu đài cho mình mà nay
bị đổ nát.
- 15 Tôi hẳn đã an giấc với các quan quyền
là những kẻ chất vàng bạc đầy nhà mình.
- 16 Sao tôi không được chôn như đứa bé sanh non,
như hài nhi không hề thấy ánh sáng ban
ngày?
- 17 Vì trong mồ má, kẻ ác không còn gây rối,
và những kẻ làm công nhọc nhằn được an
nghỉ.
- 18 Trong mồ má, kẻ tù đày được thanh thoi,
không còn nghe tiếng quát tháo của chủ nô
lệ nữa.
- 19 Người sang kẻ hèn đều nằm trong mồ,
và kẻ nô lệ được giải thoát khỏi tay chủ
mình.
- 20 Tại sao ban ánh sáng cho kẻ khốn khổ làm gì?
Ban sự sống cho kẻ bất hạnh để làm chi?
- 21 Họ muốn chết cho rồi, nhưng cái chết không
đến.
Họ tìm cái chết còn hơn tìm bảo vật giấu kín.
- 22 Họ vô cùng hân hoan khi được đặt vào huyệt
mả.
- 23 Họ không biết mình đi về đâu,
vì Thượng Đế giấu kín tương lai của họ.
- 24 Khi tôi ăn, tôi chỉ than vãn vì buồn bã;
lời rên siết tôi tuôn ra như nước.
- 25 Tôi lo những gì gồm ghê xảy đến cho tôi,
Thì quả chúng đều đã xảy đến thật.
- 26 Tôi không an tâm hay bình thản.

Tôi quá bực dọc, không thể nghỉ ngơi được!”

4

Ê-li-pha lên tiếng

- 1 Sau đó Ê-li-pha người Thê-man lên tiếng:
- 2 “Nếu có ai tìm cách đối đáp với anh,
anh có tức giận không?
Tôi không thể nào làm thình.
- 3 Hãy nhớ lại bao nhiêu người mà anh đã khuyên
dạy
và kẻ thất vọng mà chính anh đã nâng đỡ.
- 4 Lời khuyên của anh an ủi
ngã lòng, và anh đã khuyến khích những kẻ
sấp té ngã.
- 5 Nhưng nay khi gặp khốn khó
anh chán nản;
hoạn nạn đến với anh, thì anh hoảng hốt.
- 6 Chính ra anh phải tự tin vì anh kính sợ Thượng
Đế;
anh phải nuôi hi vọng vì anh vô tội.
- 7 Nên nhớ rằng người vô tội sẽ không chết;
kẻ lương thiện sẽ không bao giờ bị tiêu diệt.
- 8 Tôi nhận thấy rằng kẻ cày điều ác,
và gieo lộn xộn sẽ gặt lấy chúng.
- 9 Hơi thở của Thượng Đế sẽ tiêu diệt họ,
luồng thịnh nộ của Ngài sẽ giết chết họ.
- 10 Sự tử có thể tha hồ gầm thét,
nhưng nếu răng của sự tử cường bạo bị gãy,
11 thì nó cũng sẽ chết đói thôi.

Các con của sư tử mẹ bị tản lạc.

- 12 Có tiếng nói với tôi trong nơi kín,
lỗ tai tôi nghe tiếng thì thâm.
- 13 Như cơn ác mộng* khiến tôi không ngủ được.
- 14 Tôi run sợ như cây sậy;
xương cốt tôi run lập cập.
- 15 Có một thần lượn qua trước mặt tôi, khiến tôi
rợn tóc gáy.
- 16 Thần đó dừng lại,
nhưng tôi không biết đó là thần gì.
Một hình thù đứng trước mắt tôi,
và tôi nghe tiếng nói rất khê.
Tiếng đó nói rằng,
- 17 ‘Loài người có công chính hơn Thượng Đế
không?
Con người có thể nào tinh sạch trước mặt
Đấng tạo ra mình không?’
- 18 Thượng Đế không tin các thiên sứ Ngài;
Ngài thường trách họ về những lầm lỗi.
- 19 Nên Ngài trách loài người nhiều hơn vì là loài
vốn xuất thân từ bụi đất,
nhà cửa nó bằng đất sét†,
là loài dễ bị dập nát như con thiêu thân.
- 20 Giữa bình minh và hoàng hôn, nhiều người bị
tan nát;
họ chết, biến mất vĩnh viễn
không ai hay biết.
- 21 Các dây cột lều của họ bị giật đứt,

* 4:13: *cơn ác mộng* Hay “hình ảnh trong đêm tối.” † 4:19: *nhà cửa nó bằng đất sét* Ý nói thân thể người ta.

rồi họ chết không hiểu biết gì.' ”

5

- 1 “Gióp ơi, anh muốn kêu thì kêu,
nhưng không ai trả lời đâu.
Anh không thể quay đến các đấng thánh.
- 2 Cơn giận dữ giết kẻ đại,
và lòng ganh tị diệt người ngu xuẩn.
- 3 Tôi đã từng thấy kẻ đại tưởng mình an toàn,
nhưng bỗng nhiên chúng lìa đời*.
- 4 Con cái chúng không sống yên lành
bị tòa án trừng phạt không phương bênh vực.
- 5 Người đói khổ ăn lấy hoa lợi chúng,
thậm chí lấy hết những gì mọc trong gai gốc,
và người khát nước chiếm đoạt của cải nó.
- 6 Thời kỳ khó khăn không thể mọc lên từ đất,
và chuyện lời thối không thể do đất sinh ra.
- 7 Con người sinh ra để gặp khốn khó,
như tia lửa bắn lên không.
- 8 Nếu tôi là anh, tôi sẽ đến gặp Thượng Đế
và trình nỗi khó khăn tôi trước mặt Ngài.
- 9 Thượng Đế làm nhiều điều kỳ diệu không thể
hiểu nổi;
Ngài làm vô số phép lạ không thể đếm được.
- 10 Ngài ban mưa xuống đất,
và tưới nước cho ruộng.
- 11 Ngài nâng đỡ người thấp hèn,

* **5:3: *bỗng nhiên chúng lìa đời*** Hay “bỗng nhiên nhà cửa chúng bị nguyền rủa.”

- khiến kẻ buồn bã trở nên vui mừng.
 12 Ngài phá hỏng mưu đồ của kẻ lường gạt,
 để chúng không thực hiện được.
 13 Ngài bắt kẻ khôn trong mưu chước nó,
 phá sập kế hoạch của kẻ phỉnh gạt người
 khác.
 14 Giữa ban ngày bóng tối chụp lấy chúng;
 ngay giữa trưa mà chúng sờ soạng như
 trong bóng tối.
 15 Thượng Đế giải cứu người nghèo khổ khỏi
 mưu dối gạt của chúng,
 và khỏi bị thiệt hại bởi kẻ cường bạo.
 16 Cho nên người nghèo khổ có niềm hi vọng,
 còn kẻ bất công bị câm miệng.
 17 Phúc cho ai được Thượng Đế
 sửa dạy,
 cho nên đừng giận Đấng Toàn Năng khi Ngài
 răn bảo.
 18 Thượng Đế làm cho bị thương rồi băng bó lại;
 Ngài gây thương tích nhưng cũng chính
 Ngài chữa lành.
 19 Trong sáu tai nạn Ngài giải cứu hết;
 dù bầy cảnh khốn đốn cũng không làm hại
 anh.†
 20 Thượng Đế sẽ chuộc anh lại
 từ cõi chết trong thời kỳ đói kém,
 còn trong chiến trận Ngài sẽ gìn giữ anh khỏi
 lưỡi gươm.

† 5:19: **Trong sáu tai nạn ... làm hại anh** Nghĩa là “Anh sẽ tránh khỏi hết mọi tai nạn, không có gì làm hại anh được.”

- 21 Anh sẽ được bảo vệ khỏi lưỡi
sắc bén và anh cũng chẳng nao núng khi
xảy ra tai biến.
- 22 Còn khi hoạn nạn và đói kém đến thì anh sẽ
cười khẩy chúng,
anh cũng chẳng sợ dã thú,
- 23 vì anh đã kết ước với đá trong đồng,
và các loài dã thú sẽ sống hoà bình cùng
anh.
- 24 Anh biết rằng lều anh vững chắc,
vì anh sẽ kiểm điểm tài sản mình
và thấy không thiếu mất gì hết.
- 25 Anh biết mình sẽ có đông con,
và dòng dõi anh sẽ nhiều như cỏ trên đất.
- 26 Đến khi xuống mồ thì anh vẫn còn sung sức,
như các bó lúa gặt đúng thì.
- 27 Chúng tôi đã xem xét những điều đó,
và thấy quả đúng như thế,
cho nên hãy nghe và hiểu ý nghĩa chúng.”

6

Gióp trả lời Ê-li-pha

- 1 Sau đó Gióp trả lời:
- 2 “Ước gì nỗi đau khổ của tôi được cân,
và cảnh bất hạnh của tôi để trên bàn cân.
- 3 Nỗi sầu não của tôi nặng hơn cát biển.
Vì thế mà tội ăn nói sơ xuất.
- 4 Các mũi tên của Đấng Toàn Năng bắn vào tôi;
tinh thần tôi nhiễm nọc độc của tên.

Sự kinh hoàng của CHÚA bao quanh tôi.

⁵ Con lừa hoang không kêu khi nó đủ cỏ để ăn,
còn con bò mộng làm thình khi có lương thực.

⁶ Thức ăn lạt lẽo phải có muối
mới dùng được,
còn trứng trắng trứng gà chẳng có mùi vị gì.

⁷ Tôi không thèm đụng tới các thức ăn đó,
vì chúng khiến tôi đau yếu.

⁸ Ước gì tôi nhận được điều tôi khẩn cầu
và Thượng Đế ban cho tôi điều tôi mong mỏi.

⁹ Ước gì Thượng Đế chà đạp tôi,
Ngài hãy giết tôi đi.

¹⁰ Thì tôi sẽ được an ủi bởi điều này thôi:
Dù đang bị đau khổ,
tôi luôn luôn vang lời Đấng Thánh.

¹¹ Tôi không có sức chờ đợi.
Chẳng có gì mà hi vọng,

vậy kiên nhẫn mà làm chi?

¹² Sức tôi đâu phải sức đá,
thịt tôi cũng chẳng phải đồng.

¹³ Tôi không có khả năng tự giúp,
vì sự thành công đã bị cướp khỏi tôi rồi.

¹⁴ Người ta hay nói,
'Bạn mình phải tỏ ra tốt với mình khi mình
lâm cảnh khốn khó,

dù rằng mình không còn kính sợ Đấng Toàn Năng nữa.*

15 Nhưng tôi không thể trông cậy vào anh em tôi.

Họ như suối lúc chảy lúc ngưng,
như dòng suối có khi chảy ào như nước lũ.

16 Các dòng suối đó hóa đục vì băng giá tan
và dâng lên khi tuyết chảy ra.

17 Nhưng mùa khô thì chúng ngưng chảy;
khi trời nóng lên thì chúng biến mất.

18 Khách lữ hành rời khỏi lối đi,
lạc vào sa mạc rồi bỏ xác nơi đó.

19 Nhiều đoàn lữ khách từ Tha-ma đi tìm nước,
và các con buôn Sê-ba nuôi hi vọng.

20 Họ bực dọc vì quá yên trí;
khi đến nơi họ đâm ra thất vọng.

21 Các bạn cũng vô dụng như thế.
Các bạn thấy điều ghê gớm thì đâm ra sợ hãi.

22 Tôi chưa bao giờ nói, 'Cho tôi xin một món quà.

Hãy dùng của cải các bạn trả nợ giùm tôi.

23 Xin hãy cứu tôi khỏi quyền lực
kẻ thù.

Xin hãy chuộc tôi ra khỏi nanh vuốt bọn
hung bạo.'

24 Hãy dạy tôi thì tôi sẽ im lặng.

Hãy cho tôi thấy tôi quấy chỗ nào.

25 Lời thảng thẩn thường đau buốt,

* **6:14: *Bạn mình ... Toàn Năng nữa*** Hay "Người nào không trung thành với bạn cũng không kính sợ Thượng Đế Toàn Năng."

nhưng luận điệu các bạn chẳng chứng minh được gì.

- 26 Các bạn muốn chỉnh điều tôi nói chẳng?
Chẳng lẽ các bạn xem lời nói của người gặp
khốn khó
như gió thoảng qua hay sao?
- 27 Các bạn dám đánh cá với kẻ
mò côi, và đánh đổi cả bạn hữu mình.
- 28 Nhưng bây giờ hãy nhìn tôi đây.
Tôi không nói dối với các bạn.
- 29 Hãy đổi ý; đừng bắt công nữa;
hãy suy nghĩ lại đi,
vì có kẻ thắc mắc niềm vô tội của tôi.
- 30 Tôi không nói dối;
Tôi biết phân biệt phải trái.”

7

- 1 “Con người sống trên đất phải gánh công việc
nhọc nhằn,
ngày của họ như ngày của kẻ cần lao.
- 2 Họ như kẻ nô lệ ao ước bóng hoàng hôn,
như lao công trông chờ lương bổng.
- 3 Nhưng những tháng ngày của tôi trống rỗng
vô vị,
và những đêm tối của tôi đầy khốn khổ.
- 4 Khi nằm xuống, tôi tự hỏi,
‘Chùng nào tôi sẽ thức dậy?’
Đêm dài, tôi nằm thao thức đến sáng.
- 5 Thân thể tôi đầy dòi bọ và ghẻ chốc,
da tôi bị nứt nẻ đầy vết lở.

- 6 Những ngày tháng của tôi trôi qua mau hơn
khung dệt cử,
đến cuối cùng không có hi vọng gì.
- 7 Lạy Thượng Đế, xin nhớ rằng đời sống tôi
chẳng khác nào hơi thở.
Mắt tôi sẽ không bao giờ còn thấy thời kỳ
vui vẻ nữa.
- 8 Những ai đã từng thấy tôi sẽ chẳng bao giờ thấy
tôi nữa;
Ngài sẽ tìm tôi nhưng tôi không còn nữa.
- 9 Như mây tan biến không còn thấy,
con người xuống mồ mả không bao giờ trở
lại.
- 10 Họ không bao giờ trở về nhà mình nữa,
và chỗ ở của họ cũng không nhận ra họ nữa.
- 11 Vì thế tôi sẽ không im lặng;
Tôi sẽ nói lên trong cái khổ đau của tinh thần
tôi.
Tôi sẽ kêu rêu vì thiếu hạnh phúc.
- 12 Tôi chẳng phải thần hà bá cũng chẳng phải là
quái vật của biển*.
Sao CHÚA canh giữ tôi bốn bên?
- 13 Đôi khi tôi tưởng giường tôi sẽ an ủi tôi
hay cái chõng của tôi sẽ khiến tôi thôi than
thở.
- 14 Thì Ngài lấy mộng mị làm tôi
kinh hãi, và khiến tôi hoảng sợ vì dị tượng.

* **7:12: *Tôi chẳng phải ... của biển*** Nguyên văn, “Tôi có phải Giam và Tân-ninh đâu mà Ngài đặt người canh chừng tôi?” Theo cổ tịch Ca-na-an thì Giam là thần của biển cả, còn Tân-ninh là quái vật của biển.

- 15 Chẳng thà tôi bị ngọt thở;
còn hơn sống như thế này.
- 16 Tôi ghét sự sống tôi; tôi chẳng muốn sống đời đời.
Xin để tôi yên, vì đời tôi chẳng có ý nghĩa gì.
- 17 Tại sao Ngài làm cho con người quan trọng
và chú ý đến họ làm gì?
- 18 Mỗi sáng Ngài dò xét họ,
và lúc nào cũng thử nghiệm họ.
- 19 Xin CHÚA làm ơn nhìn chỗ khác,
hay để tôi có thể nuốt nước miếng được không?
- 20 Nếu tôi có phạm tội, thì tôi đã làm gì Ngài,
hỡi Đấng trông chừng loài người?
Sao Ngài dùng tôi làm đối tượng của Ngài?
Phải chăng tôi đã trở thành gánh nặng cho Ngài?
- 21 Sao Ngài không tha thứ những sai lầm tôi và
xoá bỏ tội lỗi tôi?
Chẳng bao lâu nữa tôi sẽ nằm xuống chung
với bụi đất.
Lúc đó Ngài sẽ tìm tôi, nhưng tôi không còn nữa.”

8

Binh-đất đáp lời Gióp

- ¹ Bấy giờ Binh-đất người Su-ha lên tiếng:
- ² “Anh sẽ lái nhải cho đến bao giờ?
Lời nói anh chẳng khác nào gió thổi.

- 3 Thượng Đế không vặn vẹo công lý;
Đấng Toàn Năng không bẻ cong điều chính
trực.
- 4 Con cái anh đã phạm tội cùng Thượng Đế,
Nên Ngài trừng phạt tội lỗi chúng.
- 5 Nhưng anh hãy xin Ngài giúp đỡ
và cầu xin lòng từ ái của Đấng Toàn Năng.
- 6 Nếu anh đạo đức và thanh liêm,
Ngài sẽ bênh vực anh
phục hồi địa vị cho anh.
- 7 Khởi điểm của anh sẽ không đáng kể,
so với tương lai rạng rỡ của anh.
- 8 Hãy hỏi các cụ già;
tìm hiểu xem tổ tiên họ học được gì,
9 vì chúng ta mới sinh ra hôm qua chưa hiểu biết
gì.
Đời chúng ta trên đất như vó câu qua cửa
sổ.
- 10 Họ sẽ chỉ dạy cho anh,
và nói ra những điều họ biết.
- 11 Cây lác không thể mọc nơi không có đầm lầy,
cây sậy không thể lớn lên ở nơi không có
nước.
- 12 Trong khi chúng đang lớn lên chưa bị cắt,
chúng sẽ khô héo nhanh hơn cỏ.
- 13 Kẻ quên Thượng Đế cũng đồng chung số phận;
hi vọng của kẻ ác sẽ không còn.
- 14 Chúng đặt hi vọng vào chỗ yếu ớt;
niềm tin cậy của chúng chẳng khác màng
nhện.

- 15 Khi chúng tựa vào màng nhện thì nó đứt.
Chúng nắm lấy nhưng màng ấy không giữ chúng được.
- 16 Chúng như cây nhuần nước trong ánh mặt trời,
tỏa rể ra khắp vườn.
- 17 Rể chúng bao quanh một đồng đá,
và tìm chỗ giữa các viên đá.
- 18 Nhưng khi bị búng đi khỏi chỗ nó,
thì nơi đó không còn nhìn nó nữa và bảo,
'Ta chẳng từng thấy mày.'
- 19 Niềm vui đã tan biến;
ngay chỗ đất ấy các cây khác đã mọc lên.
- 20 Chắc hẳn Thượng Đế không bao giờ từ bỏ
người vô tội
hay thêm sức cho kẻ làm ác.
- 21 Thượng Đế sẽ khiến miệng anh đầy tiếng cười
và môi anh sẽ reo lên vui vẻ.
- 22 Các kẻ thù anh sẽ mang đầy như nhuốc,
và lều trại của kẻ gian ác sẽ biến mất."

9

Gióp đáp lời Binh-đát

- 1 Bấy giờ Gióp trả lời:
- 2 "Phải, tôi biết điều đó đúng,
nhưng làm sao cho con người được vô tội
trước mặt Thượng Đế?
- 3 Ai muốn cãi lý với Ngài cũng được
nhưng không ai đối đáp được với Ngài,

- ngàn lần Ngài vẫn thẳng.
- 4 Sự khôn ngoan của Ngài thật sâu sắc,
quyền năng Ngài bao la;
không ai chiến đấu với Ngài mà không bị
tổn thương.
- 5 Ngài dời núi đi không ai hay biết,
lật nhào chúng trong cơn giận Ngài.
- 6 Ngài lay chuyển đất ra khỏi chỗ nó,
và khiến nền nó rung động.
- 7 Ngài truyền cho mặt trời ngưng chiếu sáng,
và tắt các ánh sao.
- 8 Chỉ một mình Ngài trải các bầu trời ra,
và bước đi trên các lượn sóng biển.
- 9 Chính Ngài đã làm ra các sao Bắc đẩu, sao Cày,
sao Rua, và chòm sao Nam Tào*.
Ngài khiến các hành tinh băng qua nam bán
cầu†.
- 10 Ngài làm nhiều điều diệu kỳ không thể hiểu
nổi;
và vô số các phép lạ không thể đếm được.
- 11 Khi Ngài vượt qua, tôi không thấy Ngài;
Khi Ngài đi ngang qua, tôi không nhận biết
Ngài.
- 12 Khi Ngài giạt lấy, không ai cản Ngài được
hay hỏi Ngài, ‘Chúa làm gì vậy?’

* **9:9: sao Bắc đẩu, ... Nam Tào** Tên của các chòm sao quen thuộc trên bầu trời. † **9:9: Ngài khiến ... nam bán cầu** Nguyên văn, “Các phòng của phương Nam” hay “các phòng của Thê-man.” Đây có thể là các hành tinh hay 12 chòm sao trong cung hoàng đạo. Nhìn từ phía bắc xích đạo, các hành tinh này hình như băng qua nam bán cầu.

- 13 Ngài không tìm hãm cơn thịnh nộ.
Thậm chí các bề tôi của quái vật Ra-háp
cũng nằm sóng sượt vì khiếp sợ dưới chân
Ngài.
- 14 Cho nên làm sao tôi biện luận được với
Thượng Đế,
hay tìm lời lẽ tranh luận với Ngài?
- 15 Dù cho có lý đi nữa, tôi cũng không thể trả lời
Ngài;
Tôi chỉ có thể kêu xin lòng nhân ái của
Thượng Đế, Quan Án tôi.
- 16 Nếu tôi kêu Ngài và Ngài trả lời,
tôi vẫn không tin Ngài chịu nghe tôi.
- 17 Ngài sẽ lấy cơn bão tố đè bẹp tôi
và thêm cho tôi nhiều thương tích vô cơ.
- 18 Ngài không cho tôi lấy hơi,
nhưng bao trùm tôi bằng khốn khổ.
- 19 Sức mạnh Ngài lớn hơn tôi;
không ai có thể cáo Ngài về sự công chính.
- 20 Dù cho tôi có lý đi nữa, miệng tôi sẽ bảo tôi
sai lầm;
Dù cho tôi vô tội, miệng tôi sẽ nói tôi có tội.
- 21 Tôi vô tội nhưng tôi đâu dám nhận.
Tôi chán đời sống tôi.
- 22 Vì thế mà tôi nói, 'Đấng nào cũng thể thôi.
Thượng Đế tiêu diệt người vô tội lẫn kẻ có
tội.'
- 23 Khi tai ương mang đến chết chóc bất ngờ,
Thượng Đế sẽ cười trên đau khổ của người
vô tội.
- 24 Khi xứ rơi vào tay kẻ gian ác,

thì Ngài bịt mắt các quan án, không cho họ
thấy.
Nếu Thượng Đế không làm điều đó thì ai
làm?

- 25 Những ngày tháng tôi qua mau hơn lực sĩ chạy
đua;
bay đi không thấy có niềm vui nào.
- 26 Chúng lướt mau như thuyền lác.
Chúng bổ nhào như chim ưng vồ mồi.
- 27 Dù cho tôi nói, 'Tôi sẽ không than van nữa;
tôi sẽ đổi sắc mặt và tươi cười,'
- 28 Tôi vẫn gớm ghê mọi đau khổ tôi.
Tôi biết Ngài cho rằng tôi có tội.
- 29 Vì tôi đã bị xem như có tội rồi,
cho nên cố gắng mà làm chi?
- 30 Dù tay tôi rửa bằng xà bông,
thân tôi tắm thật sạch sẽ,
- 31 Ngài sẽ vẫn đẩy tôi xuống hố như nhớp‡,
thậm chí đến áo quần tôi
cũng gớm ghê tôi.
- 32 Thượng Đế không phải là
con người như tôi nên tôi không thể tranh
luận với Ngài.
Tôi không thể đưa Ngài ra tòa.
- 33 Ước gì có ai giảng hoà giữa chúng tôi§,
phân xử trường hợp chúng tôi.

‡ 9:31: *hố như nhớp* Mồ mả, nơi xác chết sinh thúi. § 9:33:
giảng hoà giữa chúng tôi Hay "người lắng nghe cả đôi bên."

- 34 Người đó có thể cất đi hình phạt của Thượng Đế
để sự kinh hoàng của Ngài
không làm tôi khiếp sợ nữa.
- 35 Lúc đó tôi sẽ nói lên mà không sợ sệt,
nhưng hiện nay tôi không làm như thế
được.”

10

- 1 “Tôi chán sống, cho nên tôi phải kêu ca không
ngần ngại;
Tôi phải nói vì tôi bực dọc.
- 2 Tôi sẽ thưa cùng Thượng Đế: Xin đừng bắt lỗi
tôi
xin cho tôi biết tại sao Ngài nghịch tôi.
- 3 Ngài có vui sướng khi làm khổ tôi không?
Ngài không lo cho tôi vốn là công trình của
tay Ngài sao?
Ngài có vui về âm mưu kẻ ác chăng?
- 4 Ngài có mắt và thấy như loài người không?
- 5 Ngày của CHÚA có ngắn ngủi như ngày của con
người,
và năm của Ngài ngắn như năm của con
người không?
- 6 CHÚA tìm điều ác tôi đã làm,
và lòng kiếm tội lỗi tôi.
- 7 Ngài biết tôi không có lỗi gì,
nhưng không ai cứu tôi thoát khỏi quyền lực
của Ngài.
- 8 Tay CHÚA nắn và dựng nên tôi.
Chẳng lẽ CHÚA quay trở lại và diệt tôi sao?

- 9 Xin nhớ rằng Ngài nắn tôi
như đất sét.
Bây giờ không lẽ Ngài khiến tôi trở về bụi
đất lại?
- 10 Ngài tạo tôi trong bụng mẹ tôi,
như phó mát ra từ sữa.
- 11 Ngài mặc da thịt cho tôi;
khâu tôi lại cùng với xương và bắp thịt.
- 12 Ngài ban cho tôi sự sống và tỏ ra lòng nhân từ
Ngài,
và chăm sóc, trông nom đời tôi.
- 13 Nhưng trong lòng Ngài có các chương trình
khác.
Tôi biết nó nằm trong trí Ngài.
- 14 Nếu tôi phạm tội, Ngài sẽ trông chừng tôi
và không bao giờ tha thứ cho tôi.
- 15 Nếu tôi có tội thì số phận tôi
sẽ vô cùng kinh khủng!
Dù cho tôi có lý đi nữa, tôi cũng không dám
ngước đầu lên.
Tôi đầy tủi nhục và chỉ nếm biết đau khổ.
- 16 Nếu tôi ngước đầu lên, Ngài sẽ săn tôi như sư
tử
và dùng quyền năng kinh khiếp đè trên tôi.
- 17 Ngài đưa các nhân chứng mới ra nghịch tôi,
và gia tăng cơn giận Ngài cùng tôi.
Đạo quân CHÚA tung ra nghịch tôi.
- 18 Vậy tại sao Ngài để tôi ra đời làm gì?
Ước gì tôi đã chết trước khi có người nào
thấy tôi.
- 19 Ước gì tôi không bao giờ sống,

- nhưng được đưa ngay xuống mồ khi vừa mới chào đời.
- 20 Chuỗi ngày ngắn ngủi của tôi gần kết thúc.
Xin cho tôi yên để tôi có thể hưởng được một giây phút an vui.
- 21 Chẳng bao lâu nữa tôi sẽ lìa đời;
không bao giờ trở lại từ vùng đen tối ảm đạm,
- 22 từ đất của đêm tăm tối nhất, từ xứ bi thảm và hỗn loạn,
nơi mà ánh sáng chỉ là bóng tối thôi.”

11

Xô-pha trả lời Gióp

- 1 Bấy giờ Xô-pha, người Na-a-mát lên tiếng:
- 2 “Những lời anh nói chẳng lẽ không ai đối đáp sao?
Người lẩm điều này có lý chẳng?”
- 3 Lời nói dối của anh khiến người ta không im lặng nổi;
họ phải chĩnh anh khi anh chế giễu Thượng Đế.
- 4 Anh nói, ‘Lời giáo huấn của tôi là đúng, tôi tinh sạch trước mặt Thượng Đế.’
- 5 Tôi ước gì Thượng Đế lên tiếng,
và mở miệng nghịch anh;
- 6 cho anh biết những bí mật của sự khôn ngoan,
vì khôn ngoan có hai mặt.
Hãy biết rõ điều này: Thượng Đế đã bỏ qua một số tội lỗi của anh.

- 7 Anh có biết bí mật của Thượng Đế không?
Anh có thể nào tìm được giới hạn của Đấng
Toàn Năng không?
- 8 Giới hạn của Ngài cao hơn trời; anh với không
tới!
Sâu hơn mồ mả; anh không thể hiểu nổi!
- 9 Giới hạn Ngài dài hơn trái đất,
và rộng hơn đại dương.
- 10 Nếu Thượng Đế đến bắt nhốt anh vào tù,
hay gọi anh ra trước tòa,
thì không ai có thể cản Ngài được.
- 11 Thượng Đế biết ai gian ác,
và khi Ngài thấy điều ác, thì Ngài để ý.
- 12 Kẻ ngu không thể tự nhiên hóa khôn,
cũng như lừa hoang không thể tự thuần hóa.
- 13 Anh phải dâng hết tấm lòng cho Ngài,
và giơ tay ra xin Ngài giúp đỡ.
- 14 Hãy gỡ tội lỗi ra khỏi tay anh đi;
đừng để điều ác nào còn lảng vảng trong
lều anh.
- 15 Bây giờ anh có thể ngược mặt lên mà không
xấu hổ,
và anh có thể đứng hiên ngang mà không sợ
hãi.
- 16 Anh sẽ quên nỗi khốn khổ của mình,
và chỉ còn nhớ nó như nước chảy qua cầu.
- 17 Đồi anh sẽ sáng rỡ như ánh mặt trời giữa trưa,
và bóng tối sẽ như sớm mai.
- 18 Anh sẽ cảm thấy an toàn vì có hi vọng;
anh sẽ nhìn quanh và bình yên an nghỉ.
- 19 Anh sẽ nằm xuống không sợ hãi ai.
Nhiều người sẽ cầu ơn của anh.

- 20 Nhưng kẻ ác không thể thấy,
cho nên chúng không thoát được.
Niềm hi vọng duy nhất của chúng là cái chết.”

12

Gióp đáp lời Xô-pha

- ¹ Bấy giờ Gióp trả lời:
- ² “Chắc anh cho rằng chỉ có một mình anh khôn ngoan,
nhưng khi anh chết, cái khôn của anh cũng chết theo với anh!
- ³ Trí tôi cũng không thua kém trí anh;
anh chẳng có gì hơn tôi đâu.
Anh nói những điều mà ai cũng biết.
- ⁴ Các bạn hữu tôi chê cười tôi.
Khi tôi kêu xin CHÚA mong Ngài trả lời;
họ chế diễu tôi mặc dù tôi có lý và vô tội!
- ⁵ Những kẻ sống sung sướng không thèm biết
đến những khốn khổ của người khác;
họ cho rằng những kẻ đó gặp khốn khổ là phải.
- ⁶ Lều của bọn trộm cướp không hề bị quấy phá,
còn kẻ chọc tức Thượng Đế được yên thân.
Chúng nó dường như có thần phù hộ trong túi.
- ⁷ Hãy hỏi thú vật, chúng sẽ dạy anh,
hay hỏi chim trời, chúng sẽ cho anh biết.

- 8 Hãy nói với đất, nó sẽ chỉ bảo anh,
hay để loài cá dưới biển chỉ dạy anh.
- 9 Ai cũng biết rằng,
tay của CHÚA đã tạo ra chúng.
- 10 Sự sống của mỗi sinh vật,
và hơi thở của mọi người đều nằm trong tay
Thượng Đế.
- 11 Lỗi tai thử lời nói,
còn lưỡi để ném thức ăn.
- 12 Người lớn tuổi có khôn ngoan,
sống lâu được thông hiểu.
- 13 Nhưng chỉ một mình Thượng Đế có được khôn
ngoan,
và quyền năng, mưu lược và thông hiểu.
- 14 Điều gì Ngài phá sập, không ai xây lại được;
kẻ bị Ngài cầm tù không thể được giải thoát.
- 15 Nếu CHÚA giữ nước lại
liền có hạn hán;
khi Ngài mở nước ra
liền có lụt lội trên đất.
- 16 Ngài có sức mạnh và đắc thắng,
kẻ lường gạt và người bị lường gạt đều
thuộc về Ngài.
- 17 Thượng Đế bắt giải kẻ khôn ngoan đi như đám
tù binh,
biến các quan án ra như kẻ dại.
- 18 Ngài tháo các xiềng xích mà vua chúa đã cột
vào,
và cho họ mặc áo quần.
- 19 Ngài dẫn các thầy tế lễ đi trần truồng,
và tiêu diệt kẻ quyền thế.

- 20 Ngài khiến kẻ tín nhiệm câm miệng,
và tước lấy sự khôn ngoan của các bô lão.
- 21 Ngài đổ sỉ nhục trên các kẻ quyền quí,
và tước vũ khí của kẻ mạnh.
- 22 Ngài phơi bày những điều thâm sâu của bóng tối
và đưa những điều kín giấu ra ánh sáng.
- 23 Ngài làm cho các quốc gia trở nên hùng cường
rồi Ngài làm chúng suy tàn;
Ngài khiến các dân tộc bành trướng, rồi phân tán họ.
- 24 Ngài tước lấy sự khôn ngoan của các lãnh tụ
trên đất,
khiến họ lang thang
qua một sa mạc hoang vu không lối đi.
- 25 Họ dò dẫm trong bóng tối,
họ loạng choạng như kẻ say.”

13

- 1 “Mắt tôi đã thấy những điều ấy;
tai tôi đã nghe hiểu tất cả.
- 2 Điều gì các anh biết tôi cũng biết.
Các anh chẳng có gì hơn tôi.
- 3 Nhưng tôi muốn nói chuyện với Đấng Toàn Năng,
và biện luận với Ngài về hoàn cảnh tôi.
- 4 Các anh bôi lọ tôi bằng những lời bịa đặt.
Mấy anh đều là y sĩ bất tài!
- 5 Ước gì các anh làm thính;
thì các anh mới thực sự khôn ngoan!

- 6 Hãy lắng nghe lời biện luận tôi,
ràng nghe lời bào chữa của môi tôi.
- 7 Các anh đừng nhân danh Thượng Đế mà bêu xấu;
các anh không thể dùng lời láo khoét
mà nói về chân lý của Thượng Đế.
- 8 Các anh đừng về phe Ngài mà chống tôi một
cách bất công;
không nên biện hộ giùm Thượng Đế.
- 9 Nếu Ngài tra xét, các anh cũng sẽ không khá
đâu;
các anh không thể gạt Thượng Đế như gạt
người phạm được.
- 10 Chắc chắn Thượng Đế sẽ khiển trách các anh
nếu các anh thiên vị, về hòa theo một bên.
- 11 Sự vinh quang sáng rực của Ngài sẽ làm các
anh kinh khiếp,
và Ngài sẽ làm các anh hoảng sợ.
- 12 Những châm ngôn khôn ngoan của các anh
rốt cuộc vô dụng như tro bụi,
lập luận các anh yếu ớt như đất sét.
- 13 Hãy im lặng nghe tôi nói.
Điều gì xảy đến với tôi cũng được.
- 14 Tại sao tôi phải liều mạng,
và tự nắm lấy số phận trong tay mình?
- 15 Dù Thượng Đế giết tôi, tôi cũng vẫn vững tin
nơi Ngài*;
Tôi sẽ bênh vực mình trước mặt Ngài.

* **13:15: Dù Thượng Đế ... tin nơi Ngài** Hay "Nếu Ngài nhất quyết giết tôi, thì tôi chẳng có hi vọng gì."

- 16 Đây là sự cứu rỗi tôi.
Kẻ ác không thể đến trước mặt Ngài.
- 17 Hãy lắng nghe kỹ lời tôi;
lỗi tai các anh hãy nghe điều tôi nói đây.
- 18 Nay, tôi đã chuẩn bị lý do, và tôi sẽ chứng tỏ mình có lý.
- 19 Không ai có thể cáo tôi làm bậy.
Nếu ai làm được, tôi sẽ im miệng và chịu chết.
- 20 Lạy Thượng Đế, xin cho tôi hai điều thôi,
rồi tôi sẽ không lẩn trốn Ngài:
- 21 Xin hãy cất sự trừng phạt Ngài khỏi tôi,
và đừng dùng sự kinh khiếp Ngài làm tôi hoảng sợ.
- 22 Rồi hãy kêu tôi, tôi sẽ trả lời,
hay để tôi nói, còn Ngài trả lời.
- 23 Tôi đã làm bao nhiêu điều ác và phạm bao nhiêu tội?
Xin hãy cho tôi thấy việc quấy hay tội lỗi tôi phạm.
- 24 Xin đừng giấu mặt Ngài khỏi tôi;
và đừng xem tôi như kẻ thù Ngài.
- 25 Xin đừng trừng phạt chiếc lá bị gió thổi bay;
đừng đuổi theo cơn mưa khô.
- 26 CHÚA ghi lại những điều dữ nghịch tôi, bắt tôi chịu khổ sở
vì những tội lỗi tôi phạm suốt niên thiếu.
- 27 Ngài còng chân tôi vào xiềng,
và theo dõi các bước đi tôi.
Ngài ghi dấu nơi bàn chân tôi.

28 Tôi hao mòn như đồ mục thối,
như áo quần bị mọt ăn.”

14

- 1 “Chúng ta là con người do đàn bà sinh ra,
sống tạm ít ngày đầy nhọc nhằn,
2 Lớn lên như hoa cỏ rồi khô héo tàn lụi.
Đòi chúng ta chẳng khác nào bóng bay qua
không trở lại.
3 Lạy CHÚA, Ngài có cần theo dõi tôi như thế này
không?
Ngài phải mang tôi đến trước Ngài để chịu
xét xử sao?
- 4 Không ai tìm được cái sạch trong cái dơ bẩn
bao giờ.
5 Đòi sống chúng ta có hạn định.
CHÚA ban cho chúng ta sống bao nhiêu thời
gian đó,
và đặt giới hạn mà chúng ta không thể vượt
qua.
6 Cho nên xin hãy để mặc chúng tôi,
cho đến khi chúng tôi làm hết giờ như lao
công.
7 Nếu loài cây bị chặt xuống,
nó vẫn có hi vọng mọc lên trở lại
và đâm nhánh mới.
8 Dù cho rễ nó già cỗi trong đất,
hay gốc nó chết trong bùn đất,
9 khi có nước nó liền mọc lên

- và đâm chồi mới như cây non.
- 10 Nhưng khi con người chết,
thân xác vùi trong bụi đất;
thở hơi cuối cùng rồi biến mất.
- 11 Nước biến mất khỏi hồ,
còn sông mất nguồn nước rồi khô cạn.
- 12 Cũng vậy, chúng ta nằm xuống rồi không ngồi
dậy nữa;
chúng ta không dậy hay được đánh thức cho
đến khi trời đất biến đi.
- 13 Ước gì Ngài giấu tôi trong huyết mã;
giấu tôi cho đến khi cơn giận Ngài qua đi.
Ước gì Ngài định kỳ hạn để nhớ đến tôi!
- 14 Khi con người chết, có sống lại được không?
Những ngày của đời tôi là cả một sự chiến
đấu;
Tôi sẽ chờ đợi cho đến khi tôi được giải
thoát*.
- 15 CHÚA sẽ kêu và tôi sẽ trả lời;
Rồi tôi là công trình của tay Ngài,
sẽ trở thành quan trọng đối với Ngài.
- 16 Rồi Ngài sẽ đếm các bước chân tôi,
nhưng Ngài sẽ không theo dõi tội lỗi tôi.
- 17 Những sai lầm tôi sẽ được niêm phong,
và Ngài sẽ che lấp tội lỗi tôi.
- 18 Núi bị trôi đi và sụp đổ,
đá bị xô đi khỏi vị trí nó.

* **14:14: Tôi sẽ chờ đợi ... giải thoát** Hay "Tôi sẽ chờ hết phiên cho đến khi có người đến thay tôi."

- 19 Nước chảy làm đá mòn,
và còng lư cuốn trôi bùn đất.
Cũng vậy, Ngài phá tan hi vọng tôi.
- 20 Ngài đánh bại con người, nó không còn nữa;
Ngài đuổi nó đi sau khi biến đổi diện mạo nó.
- 21 Con cái nó được vẻ vang, nhưng nó chẳng hay biết;
con cái nó bị nhơ nhuốc, nhưng nó cũng chẳng thấy.
- 22 Nó chỉ cảm biết thân thể mình đau buốt,
rồi tự thương hại mình.”

15

Ê-li-pha đáp lời Gióp

- 1 Bấy giờ Ê-li-pha người Thê-man lên tiếng:
- 2 “Nếu anh khôn ngoan,
anh sẽ không dùng lời rỗng tuếch để đối
đáp,
hay dùng những lời khoe khoang để nói.
- 3 Không ai biện luận với những lời vô ích,
hay đăng đàn diễn thuyết trống không.
- 4 Nhưng anh hủy hoại lòng tôn kính Thượng Đế,
và giới hạn sự thờ phụng Ngài.
- 5 Tội lỗi anh dạy môi anh phát ngôn;
anh dùng lời nói để bịp kẻ khác.
- 6 Chính miệng anh, không phải miệng tôi, chứng
tỏ anh gian ác,
chính môi anh làm chứng nghịch anh.

- 7 Anh đâu có phải người đầu tiên mới sinh;
anh cũng chẳng già hơn núi.
- 8 Anh cũng không nghe được lời bàn bạc kín đáo
của Thượng Đế.
Nhưng anh tự lấy cái khôn mình làm giới
hạn cho mình.
- 9 Anh chẳng biết gì hơn chúng tôi.
Cũng không hiểu nhiều hơn chúng tôi.
- 10 Giữa chúng tôi cũng có kẻ tuổi cao tóc bạc;
họ còn già hơn cả cha anh nữa.
- 11 Niềm an ủi Thượng Đế ban cho anh chưa đủ,
thậm chí những lời êm dịu nói cùng anh
cũng không đủ sao?
- 12 Phải chăng tâm hồn anh đã khiến anh xa cách
Thượng Đế?
Tại sao mắt anh long lên sòng sọc?
- 13 Tại sao anh bày tỏ cơn giận mình cùng Thượng
Đế?
Tại sao anh để những lời lẽ như thế tuôn ra
từ miệng anh?
- 14 Có ai tinh sạch không?
Có ai do đàn bà sinh ra mà đạo đức không?
- 15 Thượng Đế không tin các đấng thánh* của
Ngài,
ngay đến các từng trời cũng còn chưa tinh
sạch trước mắt Ngài.
- 16 Huống hồ kẻ đáng ghê tởm và thối nát,
uống điều gian ác như uống nước thì làm
sao tinh sạch được?

* 15:15: **đấng thánh** Hay “thiên sứ.”

- 17 Hãy lắng tai, tôi sẽ giải thích cho anh;
Tôi sẽ thuật lại điều mắt tôi đã thấy.
- 18 Đó là những điều người khôn ngoan thuật lại;
cha ông họ dạy họ, không giấu diếm điều gì.
- 19 Đất được cấp cho tổ tiên họ mà thôi,
không một người ngoại quốc nào được sống
chung với họ.
- 20 Kẻ ác cả đời chịu khổ;
kẻ hung bạo khốn khổ suốt những năm
tháng dành cho chúng.
- 21 Những tiếng kêu khủng khiếp vắng vắng bên
tai chúng,
và khi chúng nó tưởng mọi việc tốt đẹp,
thì kẻ cướp xông vào chúng.
- 22 Kẻ ác thôi không tìm cách trốn bóng tối nữa;
vì số phận chúng sẽ chết vì lưỡi gươm.
- 23 Chúng lang thang đây đó rồi rốt cuộc làm mồi
cho kên kên.
Chúng biết bóng tối sẽ đến.
- 24 Lo âu và khốn khổ làm chúng hoảng sợ;
bao trùm chúng như vua sẵn sàng tấn công,
- 25 vì chúng giơ tay lên chống lại Thượng Đế,
và hành động tự ý nghịch lại Đấng Toàn
Năng.
- 26 Chúng ngang nhiên dùng thuẫn dầy,
và cứng để chống lại Ngài.
- 27 Dù cho mặt mày của kẻ ác béo phệ,
và bụng chúng đầy mỡ,
- 28 chúng sẽ sống trong các thị trấn bị tàn phá,
trong những căn nhà hoang vắng, đang sụp
đổ tan tành.

- 29 Kẻ ác không thể nào giàu có được,
còn của cải chúng cũng không bền lâu;
tài sản chúng không còn trải dài trên đất.
- 30 Chúng sẽ không thể nào thoát khỏi bóng tối.
Một ngọn lửa sẽ thiêu đốt những cành cây
của chúng;
Hơi thở của Thượng Đế sẽ thổi bay kẻ ác đi.
- 31 Kẻ ác không nên tự gặt
bằng cách trồng cây vào những điều vô ích.
Vì chúng sẽ chẳng nhận được gì.
- 32 Các cành cây của chúng sẽ khô héo trước kỳ
hạn
chẳng thể nào hóa xanh tươi được.
- 33 Chúng giống như dây nho bị tuốt trái non,
như cây ô-liu bị mất hoa.
- 34 Kẻ không có Thượng Đế sẽ chẳng làm được gì.
Lửa sẽ thiêu đốt lều của kẻ nhận hối lộ để
làm điều ác,
- 35 là kẻ gây rối loạn và gieo điều ác,
trong lòng chỉ mưu phỉnh người khác.”

16

Gióp đáp lời Ê-li-pha

¹ Sau đó Gióp trả lời:

- ² “Tôi đã từng nghe những điều đó.
Các anh an ủi kiểu gì mà chỉ gây bức dọc!
- ³ Những bài diễn thuyết lê thê của các anh không
dứt sao?
Tại sao các anh cứ mãi biện luận?”

- 4 Tôi cũng có thể nói được như các anh
nếu các anh ở địa vị tôi.
Tôi cũng có thể diễn thuyết hay ho chống lại
các anh,
và lắc đầu nhìn các anh.
- 5 Nhưng tôi muốn giục già các anh,
dùng lời nói trấn an các anh.
- 6 Dù cho tôi nói thì nỗi đau đớn của tôi chẳng
vơi đi,
còn nếu tôi không nói thì nỗi khổ tôi cũng
không dịu đi chút nào.
- 7 Thượng Đế ôi, Ngài đã cất lấy sức lực tôi,
và tiêu diệt gia đình tôi.
- 8 Ngài làm cho tôi ốm yếu gầy còm,
để chứng tỏ tôi đã làm quấy.
- 9 Thượng Đế tấn công và xấu xí tôi trong cơn
giận Ngài;
Ngài nghiêng răng nhìn tôi;
kẻ thù tôi ngó tôi mà mắt long lên sòng sọc.
- 10 Người ta mở miệng chế diễu tôi, vả má sỉ nhục
tôi.
Chúng họp nhau lại chống nghịch tôi.
- 11 Thượng Đế đã giao tôi cho kẻ ác,
và trao tôi vào tay kẻ hung bạo.
- 12 Tôi đang yên ổn, thì Ngài đập tôi ra từng
mảnh;
Ngài nắm cổ chà đạp tôi. Ngài biến tôi thành
cái bia;
- 13 Những xạ thủ bắn tên của Ngài vây quanh tôi.
Ngài đâm hông tôi không thương tiếc;

- Ngài đổ mật* tôi ra trên đất.
- 14 Thượng Đế tấn công tôi nhiều lần;
Ngài lao vào tôi như chiến sĩ.
- 15 Tôi đã khâu trên da tôi một lớp vải sô tỏ đau
buồn bực
và chôn vùi mặt tôi trong bụi đất.
- 16 Mặt tôi đỏ lên vì than khóc;
hai mắt tôi có quầng thâm.
- 17 Tuy nhiên tay tôi không làm điều gì hung ác,
và lời cầu nguyện tôi tinh sạch.
- 18 Đất ơi, đừng che lấp máu huyết tôi†.
Hãy để tiếng khóc tôi được mọi người nghe
đến!
- 19 Ngay giờ đây tôi có người bênh vực tôi trên
thiên đàng;
Đấng bào chữa tôi ngự trên cao.
- 20 Đấng nói hộ cho tôi là bạn tôi.
Mắt tôi nhỏ lệ trước mặt Thượng Đế.
- 21 Ngài cầu xin Thượng Đế giùm cho một con
người
như kẻ‡ biện hộ giùm bạn mình.
- 22 Chỉ còn có vài năm nữa thôi,
rồi tôi sẽ làm cuộc hành trình dài, không trở
về.”

* **16:13: mật** Một bộ phận trong cơ thể gần lá gan. Đây có ý nói sự cay đắng và đau đớn. † **16:18: Đất ơi, ... máu huyết tôi** Hay “Đất ơi, đừng che giấu những điều bất hạnh xảy ra cho tôi.” ‡ **16:21: kẻ** Nguyên văn, “con người.”

17

- 1 Tinh thần tôi lụn bại;
đội tôi hầu như tàn ròi.
Mồ mả đang chờ đợi tôi.
- 2 Những kẻ cười nhạo tôi đang vây quanh tôi;
Tôi nhìn họ sỉ nhục tôi.
- 3 “Lạy Thượng Đế, xin hứa cùng tôi.
Vì không ai chịu cam kết hộ tôi.
- 4 Ngài đóng trí họ để không còn hiểu biết.
Đừng để họ thắng tôi.
- 5 Có kẻ nhận của hối lộ để làm chứng nghịch bạn
mình,
nhưng làm như thế, mắt con cái nó sẽ bị
mù*.
- 6 Thượng Đế đã khiến tên tôi thành lời nguyện
rủa;
người ta phỉ nhổ vào mặt tôi.
- 7 Tôi buồn thảm đến nỗi mờ mắt,
thân hình tôi đẹp như cái bóng.
- 8 Người nhân đức sẽ bất bình về điều này;
người vô tội tức tối về kẻ nghịch lại Thượng
Đế.
- 9 Nhưng ai công chính sẽ cứ mãi làm điều công
chính,
còn ai có tay không bị dơ bẩn
vì tội lỗi sẽ càng ngày càng vững mạnh.
- 10 Nhưng các anh hãy ráng chứng tỏ tôi sai đi!

* 17:5: **Có kẻ ... bị mù** Nguyên văn, “Anh ta hứa chia chác với bạn mình, còn con cái mình thì bị mù lòa.”

- Tôi chẳng thấy có ai khôn trong vòng các anh cả.
- 11 Đòi tôi tàn rồi, chương trình tôi bị phá hủy, cùng với ước vọng của lòng tôi.
- 12 Các anh cho đêm là ngày; khi bóng tối đến các anh nói, ‘Ánh sáng gần ló dạng.’
- 13 Nếu mờ mả là hi vọng chỗ tôi ở, nếu tôi trải giường tôi trong bóng tối,
- 14 Nếu tôi nói với năm mồ, ‘Người là cha ta,’ và nói với dòi bọ, ‘Người là mẹ ta’ hay ‘Người là chị em ta,’
- 15 thì hi vọng tôi ở đâu? Ai có thể nhìn thấy hi vọng nào cho tôi?
- 16 Hi vọng có đi xuống cửa cõi chết không? Chúng ta có cùng nhau đi vào bụi đất không?”

18

Bình-đát đáp lời Gióp

- 1 Lúc đó Bình-đát người Su-ha lên tiếng:
- 2 “Khi nào anh mới thôi diễn thuyết? Anh hãy tế nhị thì chúng ta mới nói chuyện được.
- 3 Anh xem chúng tôi như trâu bò, cho chúng tôi là đồ ngu si.
- 4 Cơn giận của anh chỉ hại anh thôi. Chẳng lẽ trái đất chỉ để cho một mình anh tung hoành?”

Chẳng lẽ Thượng Đế phải dời núi đi vì anh?

- ⁵ Đèn của kẻ ác sẽ bị dập tắt,
và ngọn đèn của chúng sẽ không còn cháy sáng.
- ⁶ Đèn trong lều chúng sẽ tối đen,
và đèn bên cạnh chúng sẽ tắt.
- ⁷ Các bước đi vững chắc của chúng sẽ yếu dần;
chúng sẽ rơi vào bẫy gian ác của mình.
- ⁸ Chân chúng sẽ mắc vào lưới,
chúng rơi vào bẫy và mắc kẹt.
- ⁹ Một cái bẫy sẽ bắt lấy gót chúng,
và giữ chặt lại.
- ¹⁰ Dưới đất có giăng sẵn một cái bẫy,
ngay trên lối đi chúng.
- ¹¹ Các chuyện khủng khiếp sẽ làm chúng hoảng
sợ bốn bên,
và đuổi theo chúng từng bước.
- ¹² Đói kém làm chúng hao mòn sức lực,
và thảm họa kề sát bên chúng.
- ¹³ Bệnh tật ăn mòn da chúng;
cái chết* gặm nhấm tay chân chúng.
- ¹⁴ Chúng bị giạt ra khỏi lều trại, nơi an toàn của
chúng
và bị lôi đến trước Thần Chết, vua của kinh
hoàng.
- ¹⁵ Lều trại chúng phát hỏa,
còn diêm sinh rải rắc khắp nhà chúng.
- ¹⁶ Rễ chúng khô dưới đất,

* **18:13: *cái chết*** Nguyên văn, “con đầu lòng của cái chết,” tên của một bệnh chết người, hay là dòi bọ gặm nhấm xác chết.

- và nhánh chúng khô bên trên.
 17 Dân cư trên đất không nhớ chúng nữa;
 tên tuổi chúng sẽ bị lãng quên trên đất.
 18 Chúng sẽ bị xua đuổi từ chỗ sáng vào chỗ tối,
 và bị trục xuất ra khỏi thế gian.
 19 Chúng không có con cái hay dòng dõi để lưu
 danh,
 Trong gia đình chúng không ai sống sót.
 20 Dân cư miền tây sẽ kinh ngạc về cảnh ngộ
 chúng,
 còn dân cư miền Đông đâm ra hãi hùng.
 21 Chắc chắn đó là số phận kẻ ác;
 và là chốn dành cho kẻ không nhìn biết
 Thượng Đế.”

19

Gióp trả lời Binh-đất

- 1 Gióp liền trả lời:
 2 “Các anh sẽ làm tổn thương tôi,
 và dùng lời lẽ chà đạp tôi cho đến bao giờ?
 3 Đã mười lần các anh nhục mạ tôi,
 và công kích tôi không biết xấu hổ.
 4 Nếu quả tôi có phạm tội,
 thì đó là chuyện của riêng tôi.
 5 Nếu các anh muốn chứng tỏ mình tốt hơn tôi,
 để trách tôi vì nỗi khốn khổ tôi.
 6 Thì nên biết rằng CHÚA đã hại tôi,
 và giăng lưới quanh tôi.

- 7 Tôi kêu lên, ‘Tôi đã bị ức hiếp!’
Nhưng chẳng ai trả lời.
Tôi kêu cứu nhưng chẳng thấy công lý.
- 8 Thượng Đế đã chặn đường để tôi không thể đi qua;
Ngài lấy bóng tối che phủ lối tôi đi.
- 9 Ngài đã tước đoạt danh dự tôi,
và lấy mào triều trên đầu tôi.
- 10 Ngài đánh tôi ngã tứ phía, cho đến khi tôi qua đời;
Ngài tiêu diệt hi vọng tôi như cây bị đốn.
- 11 Cơn thịnh nộ Ngài cháy phừng cùng tôi,
Ngài xem tôi như kẻ thù Ngài.
- 12 Đạo binh Ngài tập trung lại;
chuẩn bị tấn công tôi.
- Chúng đóng trại vây quanh lều tôi.
- 13 Thượng Đế khiến anh em tôi trở nên thù nghịch tôi,
và làm cho bạn hữu tôi như người xa lạ.
- 14 Thân nhân tôi đã bỏ đi,
bạn bè tôi cũng quên tôi.
- 15 Khách khứa và tớ gái tôi xem tôi như người lạ;
chúng nhìn tôi như người ngoại quốc.
- 16 Tôi gọi đầy tớ tôi nhưng nó chẳng thèm trả lời,
đến nỗi tôi năn nỉ nó muốn gãy lưỡi.
- 17 Vợ tôi không chịu được hơi thở tôi,
đến gia đình tôi cũng gớm ghiếc tôi.
- 18 Lũ trẻ nhỏ không thích tôi,
và xàm xì về tôi khi tôi đứng lên.
- 19 Các bạn thân tôi ghét tôi;

thậm chí đến các người tôi thương cũng trở mặt với tôi.

20 Tôi chỉ còn da bọc xương;
Tôi đã suýt chết.

21 Các bạn ơi, hãy thương xót tôi, tội nghiệp cho tôi,
vì tay Thượng Đế đã đánh tôi.

22 Tại sao các bạn rượt đuổi tôi giống như Thượng Đế?
Các bạn làm tôi tổn thương chưa đủ sao?

23 Ước gì lời tôi được ghi lại,
viết trên một cuộn giấy.

24 Ước gì tiếng nói tôi được ghi bằng bút sắt vào chì,
hay khắc vào đá để đời.

25 Tôi biết Đấng Bảo Vệ tôi đang sống,
cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất.

26 Dù cho sau khi da tôi tan nát,
ngoài xác thịt tôi sẽ thấy Thượng Đế.

27 Chính tôi sẽ nhìn thấy Ngài;
và chính mắt tôi sẽ chiêm ngưỡng CHÚA.

Lòng tôi mong mỗi điều đó mau đến!*

* **19:27: Tôi biết ... mau đến** Hay “Cuối cùng, Ngài sẽ đứng trên đất này và bênh vực tôi, ²⁶ dù cho sau khi da thịt tôi đã tan nát. Nhưng trong khi tôi còn trong thân xác, tôi muốn nhìn thấy Thượng Đế, ²⁷ Tôi muốn chính mắt tôi nhìn thấy Ngài, chứ không qua con mắt của người khác. Và tôi muốn nói cho các bạn biết tôi rất mong mỗi điều ấy mau đến!”

- 28 Nếu các anh nói, ‘Chúng ta sẽ tiếp tục gây bực
độc cho Gióp,
vì chính anh ta có lỗi,’
29 thì các anh hãy biết sợ lưỡi gươm.
Cơn thịnh nộ của Thượng Đế sẽ mang trừng
phạt bằng lưỡi gươm.
Rồi các anh sẽ biết quả có công lý.”

20

Xô-pha đáp lời Gióp

- 1 Sau đó Xô-pha người Na-a-ma trả lời:
- 2 “Tư tưởng tôi bối rối khiến tôi phải lên tiếng,
vì tôi rất bất bình.
3 Anh sỉ nhục tôi về những lời đáp của anh,
nhưng tôi đủ khôn để đối đáp với anh.
- 4 Từ lâu anh vốn biết rằng,
từ khi loài người* được đặt trên trái đất.
5 Hạnh phúc của kẻ ác ngắn ngủi,
và niềm vui của kẻ hung bạo chỉ kéo dài
trong giây lát.
6 Lòng kiêu căng của chúng dù cao ngất đến tận
trời,
và đầu chúng đụng đến mây,
7 nhưng chúng sẽ biến mất đời đời,
giống như phân của chúng.
Những ai biết chúng sẽ bảo, ‘Chúng đâu
rồi?’

* 20:4: *loài người* Hay “A-đam.”

- 8 Chúng sẽ bay đi như giấc mộng,
không ai tìm thấy chúng nữa;
chúng sẽ bị rượt đuổi như ảo ảnh ban đêm†.
- 9 Ai đã từng thấy chúng sẽ không bao giờ còn
thấy chúng nữa;
nơi chúng ở cũng sẽ không còn nhìn thấy
chúng nữa.
- 10 Con cái chúng phải trả lại cho kẻ nghèo,
chúng phải từ bỏ của cải.
- 11 Chúng có sức mạnh của tuổi trẻ trong xương
cốt,
nhưng sức mạnh đó sẽ nằm chết với chúng
trong bụi đất.
- 12 Điều ác có vị ngọt trong miệng,
chúng có thể giấu dưới lưỡi mình.
- 13 Chúng không chịu nhả ra;
mà cứ giữ mãi trong miệng.
- 14 Nhưng đồ ăn của chúng sẽ hóa chua trong
bụng chúng,
như nọc rắn trong người chúng.
- 15 Chúng đã ăn nuốt giàu sang, nhưng sẽ phải
mửa ra;
Thượng Đế sẽ bắt chúng nhả cái giàu sang
của chúng ra.
- 16 Chúng sẽ hút nọc độc của rắn,
và nanh rắn sẽ giết chúng.
- 17 Chúng sẽ không còn thấy tuổi lông lánh,

† 20:8: *ảo ảnh ban đêm* Hay "ác mộng."

- hay sông chảy mật và sữa[‡].
- 18 Chúng phải trả lại những gì chúng làm ra mà không ăn được; chúng sẽ không thể thụ hưởng tiền kiếm được nhờ buôn bán,
- 19 vì chúng quấy rối người nghèo, không để cho họ được chút gì. Chúng cướp đoạt nhà cửa chúng không xây lên.
- 20 Kẻ ác không bao giờ dứt lòng tham, không có gì thoát khỏi tánh ích kỷ chúng.
- 21 Nhưng chúng sẽ không còn gì để ăn; của cải chúng sẽ không bền lâu.
- 22 Đang khi chúng sung túc thì tai ương đuổi kịp chúng, và cảnh khốn khó sẽ chụp lên chúng.
- 23 Khi kẻ ác đang no bụng, thì Thượng Đế sẽ phùng phùng nổi giận cùng chúng, và hàng loạt sự trừng phạt đổ trên đầu chúng như mưa.
- 24 Kẻ ác có thể chạy trốn khỏi vũ khí bằng sắt, nhưng mũi tên đồng[§] sẽ đâm xuyên qua chúng.
- 25 Chúng sẽ rút mũi tên ra khỏi lưng mình, và giật mũi nhọn ra khỏi lá gan mình.

[‡] **20:17: sông chảy mật và sữa** Nghĩa bóng là một nguồn thực phẩm ngon và đầy đặn. Từ ngữ “sữa” ở đây có thể dịch là “bơ, phó mát, hay sữa chua.” [§] **20:24: mũi tên đồng** Nguyên văn, “cây cung đồng” hay “cây cung mạnh.” Có thể là loại cung làm bằng gân bò, gỗ và sừng.

- Cơn kinh hoàng sẽ chụp lấy chúng;
26 sự tối tăm mù mịt là phần của chúng.
Một ngọn lửa không do người nhen sẽ thiêu
đốt chúng
và thiêu hết những gì còn lại trong lều
chúng.
- 27 Trời sẽ cho phơi bày tội lỗi chúng,
đất sẽ nổi lên nghịch chúng.
- 28 Một trận lụt sẽ cuốn trôi nhà cửa chúng,
quét sạch nhà chúng trong ngày thịnh nộ
của Thượng Đế.
- 29 Đó là dự định của Thượng Đế dành cho kẻ ác;
và là phần Ngài bắt chúng nhận lãnh.”

21

Gióp trả lời Xô-pha

- 1 Bấy giờ Gióp trả lời:
- 2 “Hãy nghe kỹ lời tôi nói,
và đây là cách các anh có thể an ủi tôi.
- 3 Hãy kiên nhẫn nghe tôi nói.
Xong rồi muốn chế diễu tôi cũng được.
- 4 Tôi không phàn nàn về người ta;
tôi có lý do để sốt ruột.
- 5 Hãy nhìn tôi rồi kinh hoàng;
hãy lấy tay che miệng vì sững sốt.
- 6 Khi tôi suy nghĩ về điều này,
tôi vô cùng hoảng sợ và toàn thân tôi run
rẩy.

- 7 Tại sao kẻ ác sống lâu?
Chúng càng già càng thêm cường thịnh.
- 8 Chúng thấy con cái đầy đàn quanh mình;
Chúng nhìn con cái mình lớn lên.
- 9 Nhà cửa chúng an toàn không có gì phải sợ;
Thượng Đế không trừng phạt chúng.
- 10 Bò đực của chúng truyền giống không sai sẩy;
bò cái của chúng sinh ra bò con khoẻ mạnh.
- 11 Chúng cho con cái mình chơi đùa như bầy
chiên;
các con nhỏ chúng nhảy tung tăng.
- 12 Ca hát theo điệu trống cơm và đàn cầm,
còn tiếng sáo làm chúng sáng khoái.
- 13 Kẻ ác an hưởng cuộc đời thành công,
rồi yên lành đi xuống mồ mả.
- 14 Chúng bảo Thượng Đế, 'Hãy để chúng tôi yên!
Chúng tôi không muốn biết đến đường lối
Ngài.
- 15 Đấng Toàn Năng là ai mà chúng tôi phải phục
vụ?
Cầu nguyện với Ngài thì có lợi gì?'
- 16 Sự thành công của kẻ ác không phải do chúng
tạo ra.
Sự suy nghĩ của chúng cũng khác tôi.
- 17 Thế nhưng đèn của kẻ ác bị tắt bao nhiêu lần?
Có bao nhiêu lần tai họa đổ trên chúng?
Có bao nhiêu lần chúng bị cơn thịnh nộ
Thượng Đế trừng phạt?
- 18 Bao nhiêu lần chúng giống như rơm rạ trước
gió,
hay trấu bị trận cuồng phong thổi bay đi?

- 19 Người ta nói, ‘Thượng Đế dành trừng phạt của cha cho con.’
Nhưng Thượng Đế nên trừng phạt kẻ ác để chúng biết điều đó.
- 20 Mắt chúng phải chứng kiến sự diệt vong của mình,
và phải chịu hình phạt dưới cơn thịnh nộ của Đấng Toàn Năng.
- 21 Chúng chẳng lo đến gia đình mà chúng sẽ để lại,
khi đời chúng đến chỗ tận cùng.
- 22 Không ai có thể dạy khôn cho Thượng Đế;
Ngài là Đấng xét xử những kẻ có tước vị.
- 23 Có người qua đời trong khi còn mạnh khoẻ,
cảm thấy an toàn và thoải mái.
- 24 Thân thể được no béo,
xương cốt tráng kiện và khoẻ mạnh.
- 25 Nhưng kẻ khác qua đời khi lòng cay đắng,
không hề nếm biết hạnh phúc trên đời.
- 26 Họ được chôn cất kề bên nhau,
và đòi bọ bao phủ họ.
- 27 Tôi biết rõ tư tưởng các anh,
và ý định các anh làm hại tôi.
- 28 Các anh hỏi tôi, ‘Nhà của bậc vĩ nhân này đâu rồi?
Còn lều kẻ ác ở đâu?’*
- 29 Các anh có bao giờ hỏi các lũ khách chưa?

* **21:28: Nhà của ... ở đâu?** Hay “Hãy chỉ cho tôi nhà của lãnh tụ gian ác. Hãy cho tôi biết nhà của những kẻ bất lương.”

- Có khi nào nghe họ kể chuyện chưa?
- 30 Trong ngày Thượng Đế nổi giận và trừng phạt,
thì bọn gian ác được bình yên.
- 31 Ai sẽ tố cáo thẳng vào mặt chúng?
Ai sẽ trả đũa cho chúng
về những điều ác mà chúng gây ra?
- 32 Chúng được đưa xuống huyết mả,
nấm mồ chúng có người trông chừng.
- 33 Đất trong thung lũng có vẻ êm ái đối với
chúng.
Mọi người theo sau chúng, và nhiều người
đi trước chúng.
- 34 Làm sao các anh an ủi tôi được bằng những
điều nhảm nhí này?
Những lời đáp của các anh chỉ láo khoét!”

22

Ê-li-pha trả lời

- 1 Lúc đó Ê-li-pha người Thê-man lên tiếng:
- 2 “Có người nào thật hữu dụng cho Thượng Đế
không?
Dù người khôn ngoan thì có ích gì cho Ngài
không?
- 3 Nếu anh nhân từ có giúp gì được cho Đấng Toàn
Năng chẳng?
Còn nếu anh vô tội thì Ngài có lợi gì?
- 4 Tại sao Thượng Đế trừng phạt anh?
Có phải vì anh thờ kính Ngài?

- 5 Không! Chẳng qua là vì điều ác anh làm quá mức,
và tội lỗi anh vô giới hạn.
- 6 Anh đoạt của cải anh em mình để thế cho món nợ họ thiếu anh*;
anh cướp áo quần người ta để họ phải trần truồng.
- 7 Anh không cho kẻ khát được một ly nước,
anh để kẻ đói không có cơm ăn.
- 8 Anh là cường hào làm chủ đất đai;
anh được tôn trọng và sống trong xứ.
- 9 Nhưng anh đuổi kẻ goá bụa về tay không,
và ngược đãi trẻ mồ côi.
- 10 Bởi thế cho nên các bầy sập vây quanh anh,
và cơn nguy hiểm bất chợt làm anh hoảng sợ.
- 11 Bởi thế vì quá tăm tối anh không thấy được,
và do đó nước lụt bao phủ anh.
- 12 Thượng Đế ngự trên trời cao.
Anh thấy các ngôi sao trên cao kia không!
- 13 Nhưng anh hỏi, 'Thượng Đế biết gì?
Ngài có thể phân xử qua mây mù không?'
14 Đám mây dày đặc che phủ Ngài nên Ngài
chẳng thấy chúng ta,
khi Ngài đi trên các tầng trời cao.'
- 15 Anh sẽ cứ mãi đi theo lối cũ của kẻ ác sao?
16 Chúng chết trước kỳ hạn,
và nền nhà chúng bị nước lụt cuốn trôi.

* **22:6: món nợ họ thiếu anh** Xem Phục 24:12-13 về luật lệ liên quan đến việc cho người nghèo vay mượn.

- 17 Chúng tôi nói với Thượng Đế, 'Hãy để chúng tôi yên!
Đấng Toàn Năng không làm gì được chúng tôi cả!'
- 18 Nhưng chính Thượng Đế ban cho chúng tôi nhà cửa đầy của tốt.
Lối suy nghĩ của chúng tôi khác.
- 19 Những người nhân đức sẽ thấy và vui mừng;
người vô tội sẽ cười chúng và bảo,
- 20 'Dĩ nhiên các kẻ thù chúng ta bị tiêu diệt,
còn lửa thiêu đốt của cải chúng.'
- 21 Hãy vâng lời Thượng Đế và làm hòa với Ngài;
đó là con đường hạnh phúc.
- 22 Hãy chấp nhận lời dạy dỗ từ miệng Ngài,
ghi tạc lời Ngài vào lòng.
- 23 Nếu anh trở lại với Đấng Toàn Năng,
thì anh sẽ lại được phước.
Cho nên hãy dẹp điều ác khỏi nhà anh.
- 24 Ném các thỏi vàng của anh vào bụi đất,
và quăng vàng thượng hạng của anh vào
các tảng đá dưới hố.
- 25 Thì Đấng Toàn Năng sẽ là vàng quý giá cho anh,
Ngài sẽ là bạc tốt nhất của anh.
- 26 Anh sẽ tìm được nguồn vui thoả trong Đấng
Toàn Năng,
và anh sẽ ngựa trông Ngài.
- 27 Anh sẽ cầu nguyện cùng Ngài,
Ngài sẽ trả lời anh,
và anh sẽ giữ lời hứa nguyện với Ngài.
- 28 Điều gì anh định làm sẽ thành tựu,

- ánh sáng sẽ chiếu trên lối đi anh.
29 Khi con người bị thất thế mà anh bảo, 'Hãy can đảm lên,' thì người thấp hèn sẽ được giải cứu.
30 Dù cho kẻ có tội cũng sẽ chạy thoát, họ cũng sẽ được giải cứu vì thấy anh thanh sạch."

23

Gióp trả lời

- 1 Sau đó Gióp trả lời:
- 2 "Lời than van của tôi hôm nay vẫn còn cay đắng.
Tôi rên rỉ vì tay Thượng Đế đè nặng trên tôi.
3 Ước gì tôi biết Thượng Đế ở đâu, để tôi đi đến chỗ Ngài ở.
4 Tôi sẽ trình bày hoàn cảnh tôi trước mặt Ngài, và làm cho môi tôi đầy lý do.
5 Tôi muốn biết Ngài trả lời tôi ra sao, và suy nghĩ về những điều Ngài sẽ nói.
6 Ngài sẽ không bắt lý tôi sao? Không, Ngài sẽ lắng tai nghe tôi.
7 Người thanh liêm có thể trình bày hoàn cảnh mình cho Thượng Đế, và tôi sẽ được quan án tôi giải cứu đời đời.
8 Nếu tôi đi sang Đông, Thượng Đế không có đó; còn nếu tôi đi sang Tây, tôi cũng chẳng thấy Ngài.

- 9 Khi Ngài đang bận rộn ở phương Bắc, tôi không nhìn thấy Thượng Đế;
khi Ngài quay sang phương Nam, tôi không thể thấy Ngài được.
- 10 Nhưng Thượng Đế biết đường tôi đi,
sau khi Ngài thử rền tôi, tôi sẽ hóa như vàng.
- 11 Các bước chân tôi đi theo sát gót Ngài;
Tôi đã đi trong lối Ngài; không quay sang trái hay phải.
- 12 Tôi chưa bao giờ bỏ qua mệnh lệnh Ngài đã truyền;
Tôi quý trọng lời Ngài hơn lời nói của chính tôi.
- 13 Nhưng Ngài là Thượng Đế duy nhất.
Ai chống nghịch Ngài được?
Ngài muốn làm gì tùy ý.
- 14 Ngài sẽ làm cho tôi điều Ngài định làm,
mà Ngài có nhiều chương trình như vậy.
- 15 Vì thế mà tôi sợ hãi Ngài;
khi tôi suy nghĩ đến điều đó, tôi run sợ vì Ngài.
- 16 Thượng Đế đã làm cho tôi sợ;
Đấng Toàn Năng làm tôi kinh hãi.
- 17 Nhưng tôi không bị bóng tối che khuất,
không bị màn đêm đen mịt che phủ mặt tôi.”

24

- 1 “Ước gì Đấng Toàn Năng định ngày phân xử.
Ước gì những ai theo Thượng Đế biết ngày đó.

- 2 Kẻ ác chiếm đoạt đất đai người khác;
chúng đánh cắp các bầy gia súc,
rồi mang đến đồng cỏ khác.
- 3 Chúng đuổi lừa của kẻ mồ côi,
và cướp đoạt bò của goá phụ không tiền.
- 4 Chúng xô kẻ khốn khó ra khỏi lối đi;
kẻ nghèo khổ trong xứ phải trốn tránh
chúng.
- 5 Người nghèo hóa ra như lừa hoang trong sa
mạc,
đi lang thang tìm thức ăn.
Sa mạc cung cấp thức ăn cho con cái chúng.
- 6 Chúng lượm cỏ khô và rơm rạ trong đồng,
mót những trái nho còn sót trong vườn nho
của kẻ ác*.
- 7 Chúng phải ngủ trần truồng vì không có quần
áo,
không có gì che thân cho khỏi lạnh.
- 8 Chúng bị ướt dầm vì mưa núi,
phải núp trong hốc đá vì không nhà.
- 9 Đứa trẻ mất cha bị giật khỏi vú mẹ;
chúng bắt trẻ thơ của mẹ để thế món nợ mẹ
chúng thiếu.
- 10 Cho nên kẻ nghèo đi lang thang không quần
áo,
họ vác bao gạo cho kẻ khác mà mình lại đói;
- 11 Họ ép trái ô-liu để lấy dầu,
đạp trái nho để lấy rượu,
nhưng vẫn khát nước.

* 24:6: **kẻ ác** Hay “người giàu.”

- 12 Người hấp hối rên rỉ trong thành,
kẻ bị thương kêu xin cứu giúp,
nhưng Thượng Đế không lên án kẻ làm ác.
- 13 Những kẻ chống nghịch sự sáng không biết
đường lối Thượng Đế,
hay đi theo các nẻo Ngài.
- 14 Đến cuối ngày, kẻ sát nhân đứng dậy giết
người nghèo khó khốn cùng.
Ban đêm chúng rình rập như kẻ trộm.
- 15 Những kẻ ngoại tình trông chờ bóng đêm,
chúng nghĩ, 'Sẽ không ai thấy chúng ta,'
chúng che mặt lại.
- 16 Kẻ ác lén vào nhà người ta trong bóng tối.
Ban ngày chúng đóng cửa rút vào nhà,
vì chúng không muốn lộ ra ánh sáng.
- 17 Đối với kẻ ác, bóng tối là ánh sáng cho chúng,
bạn bè của chúng là bóng đêm kinh hoàng.
- 18 Chúng như bọt nổi trên nước.
Phần đất của chúng bị nguyên rửa;
Không ai đi trên con đường gần vườn nho
chúng.
- 19 Như hơi nóng và khô hạn làm tuyết tan nhanh
ra sao,
thì mồ mả cũng cướp lấy tội nhân nhanh
như thế.
- 20 Mẹ chúng quên chúng,
dòi bọ sẽ ăn thân xác chúng.
Sẽ không ai nhớ chúng nữa,
còn kẻ ác sẽ gãy vụn như cái que.
- 21 Kẻ ác hành hạ người đàn bà không con,

- không tỏ lòng nhân từ với người góa bụa.
 22 Nhưng Thượng Đế dùng quyền năng Ngài lôi kẻ mạnh đi.
 Dù chúng mạnh, chúng không biết còn sống bao lâu.
 23 Thượng Đế có thể để chúng an thân trong một thời gian,
 nhưng Ngài canh chừng lối đi của chúng.
 24 Chúng được sung túc trong một thời gian ngắn rồi qua đời;
 chúng bị chôn vùi như tất cả mọi người khác;
 chúng bị cắt như bông lúa.
 25 Nếu không đúng thế thì ai có thể chứng tỏ tôi sai?
 Ai có thể bảo lời nói tôi không giá trị gì?"

25

Bình-đất trả lời

- 1 Rồi Bình-đất, người Su-ha lên tiếng:
 2 "Thượng Đế cai trị,
 ai nấy phải tôn trọng Ngài;
 Ngài sắp xếp trật tự trên trời cao.
 3 Không ai có thể đếm các đạo binh* Ngài.
 Ánh sáng Ngài chiếu trên mọi người.
 4 Cho nên không ai nhân đức trước mặt Ngài,

* 25:3: **đạo binh** Hay "ngôi sao." Đây có thể là các thiên sứ hay các ngôi sao trên bầu trời.

chẳng ai do đàn bà sinh ra† mà gọi là tinh sạch.

⁵ Thậm chí mặt trăng cũng không sáng đủ
các ngôi sao cũng chưa tinh sạch trước mặt
Ngài.

⁶ Huống hồ con người ta! Họ chỉ như côn trùng.
Chẳng khác nào loài dòi bọ!”

26

Gióp trả lời Binh-đát

¹ Sau đó Gióp trả lời:

² “Mấy anh chẳng ích gì cho kẻ khốn cùng!
Các anh không giúp đỡ người yếu thế!

³ Lời khuyên của các anh thiếu khôn ngoan!
Các anh chứng tỏ kém hiểu biết!

⁴ Ai xúi các anh thốt những lời đó?
Những ý tưởng đó ở đâu mà ra?

⁵ Thần linh của kẻ chết run rẩy,
đó là những kẻ ở trong lòng đất*.

⁶ Cái chết† phải lộ trần trước mặt Thượng Đế;
sự hủy diệt phải lộ ra trước mặt Ngài.

⁷ Thượng Đế giăng bầu trời phương Bắc ra trong
khoảng trống,

† 25:4: **chẳng ai do đàn bà sinh ra** Hay “Không có con người nào.” * 26:5: **Thần linh ... trong lòng đất** Nguyên văn, “Thần linh ở dưới nước.” Đây muốn nói đến Sê-ôn, nơi người chết ở. † 26:6: **Cái chết** Trong tiếng Hê-bơ-rơ gọi là “A-ba-đôn,” nghĩa là “sự chết” hay “hủy diệt.” Xem Khải 9:11.

- và treo trái đất trong không gian.
- ⁸ Ngài bọc nước trong các đám mây,
nhưng mây không bể ra dưới sức nặng của nước.
- ⁹ Ngài che phủ mặt trăng,
lấy mây che khuất nó.
- ¹⁰ Ngài vẽ chân trời ra như vòng tròn trên nước
nơi ánh sáng và bóng tối gặp nhau.
- ¹¹ Nền trời rung chuyển khi Ngài gặm thét.
- ¹² Dùng sức mạnh Ngài dẹp yên biển cả;
nhờ sự khôn ngoan Ngài tiêu diệt Ra-háp,
con quái vật dưới biển.
- ¹³ Ngài thổi hơi ra, bầu trời liền trong sáng.
Tay Ngài nắm con rắn đang trốn chạy[‡].
- ¹⁴ Đó chỉ là một phần nhỏ của công việc Thượng Đế.
Chúng ta chỉ mới nghe thì thầm về Ngài.
Ai có thể hiểu được tiếng gặm thét của
Thượng Đế?"

27

- ¹ Gióp tiếp tục nói:
- ² "Thật như Thượng Đế hằng sống, Đấng đã tước quyền tôi,
Đấng Toàn Năng đã khiến tôi mất hạnh phúc,
³ nhưng bao lâu mà tôi còn sống,

[‡] 26:13: *con rắn đang trốn chạy* Hay "con quái vật đang chạy thoát." Đây có thể là một tên khác của Ra-háp. Xem Ê-sai 27:1.

- và còn hơi thở của Thượng Đế trong lỗ mũi
tôi,
4 thì tôi sẽ không làm kẻ giả đạo đức*,
và lưỡi tôi sẽ không nói dối.
5 Tôi sẽ chẳng bao giờ nhận rằng các anh đúng;
cho đến khi tôi chết, tôi sẽ vẫn nhất quyết
rằng mình vô tội.
6 Tôi sẽ cả quyết rằng tôi đúng; tôi sẽ không rút
lại lời đó.
Lương tâm tôi không hề cáo trách tôi.
7 Hãy để cho kẻ thù tôi giống như kẻ ác,
để cho kẻ nghịch tôi giống như kẻ làm bậy.
8 Khi kẻ ác qua đời thì chúng có hi vọng gì,
khi Thượng Đế cất mạng sống chúng đi?
9 Ngài sẽ không thèm nghe tiếng kêu của chúng,
khi chúng gặp gian nan.
10 Chúng không tìm thấy niềm vui trong Đấng
Toàn Năng,
dù rằng miệng chúng luôn luôn kêu Thượng
Đế.
11 Tôi sẽ dạy cho các anh về quyền năng của
Thượng Đế,
và không giấu diếm đường lối của Đấng
Toàn Năng.
12 Chính mắt các anh đã thấy những điều này.
Tại sao chúng ta cứ mãi nói chuyện nhảm
nhí?

* 27:4: **kẻ giả đạo đức** Người giả bộ tốt bề ngoài nhưng bên trong có những động lực xấu.

- 13 † Đây là điều Thượng Đế định cho kẻ ác,
và là điều Đấng Toàn Năng dành cho kẻ
hung bạo:
- 14 Chúng có thể có đông con,
nhưng gươm sẽ giết con cái chúng.
Những đứa còn sống sót sẽ không đủ ăn.
- 15 Rồi chúng sẽ chết vì bệnh tật và được chôn
cất,
còn vợ góa của chúng sẽ không than khóc
chúng.
- 16 Kẻ ác có thể gom góp bạc như đất,
quần áo nhiều như đất sét.
- 17 Nhưng người nhân đức sẽ mặc đồ mà kẻ ác
đã thu góp cho mình,
và người tốt sẽ phân chia bạc của chúng.
- 18 Nhà kẻ ác xây giống như màng nhện,
giống như lều của người canh gác xây lên.
- 19 Kẻ ác được giàu có khi đi ngủ,
nhưng chỉ giàu lần cuối đó thôi;
vì khi mở mắt ra, mọi vật đều tan biến.
- 20 Cơn hải hùng chụp lấy chúng như nước lụt,
và cơn bão thổi bay chúng lúc ban đêm.
- 21 Ngọn gió đông sẽ mang chúng đi, rồi chúng
biến mất,
vì ngọn gió đã thổi chúng khỏi chỗ mình.
- 22 Luồng gió đập vào chúng không thương xót
trong khi chúng chạy trốn khỏi sức mạnh
của gió.

† 27:13: **Đây là ... kẻ hung bạo** Mặc dù tên của Xô-pha không thấy nhắc đến trong khúc này, song nhiều học giả cho rằng ông ta trả lời Gióp trong câu 13-23.

23 Giống như gió đang vỗ tay;
và huýt sáo chế nhạo chúng khi chúng chạy
trốn khỏi chỗ mình.”

28

Giá trị của sự khôn ngoan

- 1 “Bạc lấy ở mỏ lên,
và có nơi luyện vàng.
- 2 Sắt khai lên từ dưới đất,
và đồng được nung chảy từ đá.
- 3 Các thợ mỏ mang đèn đuốc,
và đi tìm sâu trong mỏ để kiếm quặng nơi
tối tăm.
- 4 Thợ mỏ đào hầm xa chỗ người ở,
nơi chưa ai đặt chân đến;
họ làm việc xa người ta,
lắc lư và đong đưa trên dây thừng.
- 5 Thực phẩm mọc trên mặt đất,
nhưng trong lòng đất lửa cháy ngàn ngút.
- 6 Người ta tìm được ngọc trong đá,
và bụi vàng cũng nằm trong đá.
- 7 Chim ưng không biết lối đi đến đó;
chim phượng hoàng cũng chưa thấy đường
đi.
- 8 Dã thú chưa hề dẫm đến,
và chưa có sư tử nào đi ngang qua.
- 9 Thợ mỏ đập đá lửa,
và đào nơi chân núi.
- 10 Họ đào hầm xuyên qua đá
và thấy được của báu trong đó.
- 11 Họ tìm nguồn sông,

và mang những điều bí ẩn ra ánh sáng.

- 12 Nhưng sự khôn ngoan tìm được ở đâu,
sự thông sáng sống nơi nào?
- 13 Người ta không hiểu được giá trị của khôn
ngoan;
không thể tìm được nó giữa vòng người
sống.
- 14 Đại dương sâu nói, 'Tôi đâu có giữ nó,'
biển cả cũng bảo, 'Nó cũng chẳng có ở đây
với tôi.'
- 15 Sự khôn ngoan không thể mua được bằng
vàng,
giá trị nó cũng không cân được bằng bạc.
- 16 Cũng không thể mua được nó bằng vàng ròng,
hay bằng ngọc mã não hoặc bích ngọc.
- 17 Vàng và pha lê cũng không có giá trị bằng sự
khôn ngoan,
không ai mua được nó bằng nữ trang làm
bằng vàng.
- 18 San hô và bích ngọc chẳng đáng nói đến,
giá trị của sự khôn ngoan vượt hơn hồng
ngọc.
- 19 Hoàng ngọc của xứ Ê-thi-ô-bi không thể sánh
được với sự khôn ngoan;
vàng ròng thượng hạng cũng không mua nó
được.
- 20 Vậy sự khôn ngoan ở đâu mà ra,
sự thông sáng sống nơi nào?
- 21 Nó bị giấu kín khỏi mắt mọi loài sống,
chim trời cũng không biết đến.

- 22 Sự hủy diệt và sự chết* bảo,
'Chúng tôi đã nghe về nó.'
- 23 Chỉ có Thượng Đế hiểu đường dẫn đến khôn
ngon,
chỉ một mình Ngài biết sự khôn ngoan ở chỗ
nào,
- 24 vì Ngài nhìn đến nơi xa nhất trên đất,
và thấy mọi vật dưới bầu trời.
- 25 Khi Thượng Đế ban quyền lực cho gió,
và định chừng mực cho nước,
- 26 khi Ngài đặt luật lệ cho mưa,
và vạch lối đi cho giông bão,
- 27 thì Ngài nhìn vào sự khôn ngoan và ấn định
trị giá của nó;
Ngài đem nó ra trắc nghiệm.
- 28 Rồi Ngài bảo con người,
'Kính sợ Thượng Đế là khôn ngoan;
tránh xa điều ác là thông sáng.' "

29

Gióp tiếp tục biện luận

- 1 Gióp tiếp tục lên tiếng:
- 2 "Tôi mơ ước về những tháng ngày trước đây,
khi Thượng Đế trông nom tôi.
- 3 Ngọn đèn CHÚA chiếu trên đầu tôi,

* 28:22: *Sự hủy diệt và sự chết* Tiếng Hê-bơ-rơ gọi là "A-ba-dôn" nghĩa là "sự tiêu hủy" hay "cái chết." Xem Khải 9:11.

- và ánh đèn Ngài soi đường khi tôi đi trong
tăm tối.
- 4 Tôi mơ ước ngày tôi còn sung túc,
khi tôi còn tận hưởng tình thân hữu với
Thượng Đế
cùng các phúc lành của Ngài cho gia đình
tôi.
- 5 Lúc đó Đấng Toàn Năng vẫn còn ở với tôi,
và con cái tôi sống chung quanh tôi.
- 6 Lối đi tôi còn dầm mỡ sữa,
và đá phun dầu ô-liu thượng hạng* ra cho
tôi.
- 7 Tôi đi đến cửa thành,
ngồi nơi công viên cùng với các bô lão.
- 8 Khi các thanh niên thấy tôi liền tránh qua một
bên,
và người già đứng lên tỏ dấu tôn kính.
- 9 Những kẻ tai mắt thối nói,
và lấy tay che miệng.
- 10 Tiếng nói của các kẻ tai mắt ngưng bật,
như thể lưỡi họ bị kẹt nơi vòm họng.
- 11 Ai nghe đến tôi đều nói tốt về tôi,
những kẻ thấy tôi đều ca ngợi tôi,
- 12 vì tôi cứu giúp kẻ nghèo đang kêu xin,
và trẻ mồ côi không ai giúp đỡ.
- 13 Người hấp hối chúc phước cho tôi,
tôi làm cho lòng người góa bụa hát mừng.

* 29:6: **đá phun dầu ô-liu thượng hạng** Nguyên văn, “Quanh tảng đá được xúc dầu gần tôi là những sỏi dầu.” Đây có thể nghĩa là Gióp có quá nhiều dầu ô-liu đến nỗi nó chảy xuống từ bàn thờ từ những cửa lễ ông dâng cho Thượng Đế.

- 14 Tôi mặc lấy nếp sống phải lẽ như áo quần;
và khoác sự công chính vào như áo dài và
khăn vành.
- 15 Tôi là con mắt cho kẻ mù và chân cho kẻ què.
- 16 Tôi như cha của người túng quẫn,
tôi giúp người lạ thắng kiện.
- 17 Tôi bẻ gãy nanh kẻ ác,
và cướp tù nhân ra khỏi nanh vuốt chúng.
- 18 Tôi thầm nghĩ, ‘Tôi sẽ sống nhiều ngày như
cát,
và sẽ qua đời trong nhà mình.
- 19 Rễ của tôi ăn sâu xuống tới nước.
Sương mai sẽ đọng trên cành suốt đêm.
- 20 Vinh dự sẽ luôn luôn đến với tôi,
và tôi luôn có sức mạnh[†].’
- 21 Người ta sẽ lắng nghe và im lặng chờ tôi cho
ý kiến.
- 22 Sau khi tôi dứt lời, họ không còn gì để thêm.
Lời tôi rót êm nhẹ vào lỗ tai họ.
- 23 Họ mong chờ tôi như chờ cơn mưa xuống
và uống lời nói tôi như uống mưa xuân.
- 24 Tôi mỉm cười khi họ không tin,
và sự đồng ý của tôi vô cùng quan trọng đối
với họ.

[†] 29:20: **Vinh dự ... sức mạnh** Nguyên văn, “Vinh dự là điều mới lạ đối với tôi, và cây cung trong tay tôi lấy lại sức mạnh.” Hai từ ngữ “vinh dự” và “cây cung” có thể ám chỉ cái móng (cầu vòng)—nghĩa là dấu hiệu trời tốt sau cơn giông. Câu này cũng có thể hiểu như sau, “Linh hồn tôi cảm thấy mới mẻ mỗi ngày, tay tôi luôn luôn mạnh để bắn các cung mới.”

25 Tôi chọn lối đi cho họ và là lãnh tụ của họ.
Tôi sống như vua ở giữa quân sĩ mình,
như kẻ an ủi người buồn thảm.”

30

- 1 “Nhưng nay kẻ trẻ tuổi hơn tôi chế nhạo tôi.
Trước kia tôi không cho cha chúng
ngồi chung với chó giữ chiên tôi là khác.
- 2 Sức mạnh của chúng giúp ích gì cho tôi,
vì chúng không còn sức để làm việc.
- 3 Chúng gầy còm vì đói,
và lang thang ban đêm trong đất khô khan
cằn cỗi.
- 4 Chúng gom góp các bụi cây trong sa mạc,
và ăn rễ của cây dùng làm chổi.
- 5 Chúng buộc phải sống xa loài người;
người ta tri hô sau chúng như kẻ trộm.
- 6 Chúng sống giữa những lòng suối cạn,
trong các hang hốc và giữa các tảng đá.
- 7 Chúng tru như thú vật giữa lùm cây,
và xúm xít trong bụi gai.
- 8 Chúng là bọn du đảng vô danh,
bị đuổi ra khỏi đất.
- 9 Bây giờ chúng đặt bài hát chế giễu tôi;
tên tôi là trò cười cho chúng.
- 10 Chúng ghét và xa lánh tôi,
chúng không ngần ngại phỉ nhổ vào mặt tôi.
- 11 Thượng Đế đã lấy sức mạnh tôi đi, khiến tôi
khổ sở,
cho nên chúng trút đổ cơn giận vào tôi.

- 12 Chúng tấn công tôi bên phải.
Chúng giăng bẫy trên bước chân tôi,
đấp mô để tấn công và tiêu diệt tôi như
thành lũy.
- 13 Chúng phá đường tôi đi
tìm cách tiêu diệt tôi,
không ai cứu giúp tôi.
- 14 Chúng nhào đến tôi như chui qua lỗ thủng
trong tường,
chúng lăn xả đến giữa đồng gạch vụn.
- 15 Tôi bị kinh hoàng vây phủ,
Chúng thổi bay danh dự tôi như cơn gió
mạnh,
và sự an toàn tôi biến đi như mây khói.
- 16 Bây giờ đòi tôi gần tàn,
các tháng ngày tôi đầy dẫy khốn khổ.
- 17 Ban đêm xương cốt tôi đau buốt;
cơn nhức nhối không hề dứt.
- 18 Thượng Đế dùng quyền lớn túm lấy áo quần
tôi,
và siết cổ áo tôi.
- 19 Ngài ném tôi vào bùn đất,
tôi trở thành bụi đất lẫn tro.
- 20 Tôi kêu cứu cùng Ngài, Thượng Đế ôi,
nhưng Ngài không thềm đáp;
Tôi đứng lên nhưng Ngài chỉ nhìn tôi.
- 21 Ngài đã nổi giận cùng tôi không nương tay;
và dùng cánh tay mạnh mẽ của Ngài tấn
công tôi.
- 22 Ngài giạt tôi và ném tôi vào gió,

- rời quăng tôi lăn lóc trong giông bão.
23 Tôi biết Ngài sẽ kéo tôi đến chỗ chết,
đến nơi tất cả các kẻ sống phải đi đến.
- 24 Hẳn nhiên không ai muốn làm hại người khốn
cùng,
khi người kêu cứu trong lúc khốn khó.
25 Tôi kêu cứu giùm cho những kẻ đang gặp khốn
đốn;
Tôi buồn bã thay cho người nghèo khó.
26 Nhưng khi tôi trông mong điều thiện,
thì điều ác xảy đến cho tôi;
khi tôi tìm ánh sáng thì bóng tối chụp đến.
27 Tôi luôn luôn bực dọc;
những ngày đau khổ đang ở trước tôi.
28 Người tôi hóa đen nhưng không phải vì rám
nắng.
Tôi đứng giữa nơi công cộng kêu cứu.
29 Tôi kết nghĩa anh em với chó hoang và bạn bè
với chim đà điểu.
30 Da tôi thâm đen và tróc ra từng lớp,
toàn thân tôi nóng bừng lên vì sốt.
31 Đòn cầm tôi lên dây ca bài thiếu nữ,
và tiếng sáo thổi giọng bi ai.”

31

- 1 “Tôi đã lập giao ước với mắt tôi,
rằng tôi sẽ không nhìn thiếu nữ với vẻ thèm
muốn nữa.
2 Thượng Đế đã hứa gì cho dân Ngài?

- Đấng Toàn Năng đã dự định gì từ trên cao
kia*?
- ³ Đó là sự tàn hại cho kẻ ác,
và thảm họa cho kẻ làm quấy.
- ⁴ Thượng Đế thấy con đường tôi đi,
Ngài đếm từng bước tôi.
- ⁵ Nếu tôi có bất lương,
hay dối trá cùng kẻ khác,
- ⁶ thì xin Ngài để tôi lên cái cân chính xác†.
Ngài sẽ thấy tôi không có làm gì quấy.
- ⁷ Nếu tôi có quay lưng để khỏi làm điều phải,
hay mắt tôi hướng dẫn lòng tôi làm điều sai
bậy,
hoặc tay tôi có dơ bẩn,
- ⁸ thì cầu cho kẻ khác ăn lấy vật tôi đã trồng,
và mùa màng tôi bị nhổ lên.
- ⁹ Nếu tôi có ham muốn người đàn bà khác,
hay rình mò vợ người láng giềng tôi nơi cửa
nhà người,
- ¹⁰ thì nguyện cho vợ tôi xay lúa cho người đàn
ông khác,
để cho người khác ăn nằm với nàng.
- ¹¹ Điều đó sẽ thật sỉ nhục,

* **31:2: *Tôi đã lập ... cao kia*** Có thể dịch, “Tôi đã lập giao ước với mắt tôi là tôi sẽ không nhìn trinh nữ với thái độ thèm muốn” hay “những gì thánh khiết thuộc về Thượng Đế Toàn Năng.” Từ ngữ “trinh nữ” ở đây nói về nữ thân mà dân Ca-na-an thờ phụng.

† **31:6: *cân chính xác*** Nguyên văn, “cân công bình.” Đây là lối chơi chữ, vì “cái cân chính xác” là cân có thể nhận ra người tốt, người xấu.

- một tội lỗi đáng bị trừng phạt.
12 Giống như lửa đốt cháy và tiêu hủy;
những gì tôi làm sẽ bị nhổ lên.
- 13 Nếu tôi có bất công đối với tôi trai hay tớ gái
của tôi,
khi chúng khiêu nại tôi điều gì,
14 thì làm sao tôi trả lời với Thượng Đế về hành
động tôi?
Tôi đối đáp thế nào khi Ngài bảo tôi giải
thích điều tôi làm?
15 Đấng dựng nên tôi trong bụng mẹ tôi,
cũng đã dựng nên chúng nó;
Ngài dựng nên cả hai trong bụng mẹ.
- 16 Tôi chưa hề từ chối lời khiêu nại của kẻ nghèo,
hay khiến người góa bụa thất vọng khi họ
xin cứu giúp.
- 17 Tôi không giữ khư khư thức ăn lấy cho mình,
nhưng chia xẻ với trẻ mồ côi.
- 18 Từ khi còn trẻ, tôi đã như cha của trẻ mồ côi.
Từ lúc mới sinh, tôi hướng dẫn người góa
bụa.
- 19 Tôi chưa để ai chết vì không quần áo mặc,
hay để kẻ khốn cùng thiếu áo che thân.
- 20 Lòng của họ chúc phước cho tôi,
vì tôi dùng len của chiên tôi đắp cho họ ấm.
- 21 Tôi chưa hề làm hại trẻ mồ côi‡,
dù rằng tôi biết sẽ thắng kiện.

‡ 31:21: *Tôi chưa ... mồ côi* Hay "Tôi chưa hề nắm tay đe dọa trẻ mồ côi ở ngoài cửa xin cứu giúp."

- 22 Nếu tôi có làm điều đó,
nguyên cho tay tôi rút ra khỏi vai,
và đứt ra khỏi khớp nối.
- 23 Tôi sợ sự hủy hoại của Thượng Đế,
tôi kính hãi sự oai nghiêm Ngài,[§]
nên tôi không thể làm những điều đó.
- 24 Tôi không đặt niềm tin nơi vàng,
hay bảo với vàng ròng rã,
'Người là niềm an ninh ta.'
- 25 Tôi chưa hề ăn mừng sự giàu có tôi,
hay của cải tay tôi làm ra.
- 26 Tôi chưa hề suy nghĩ đến việc bái lạy mặt trời
rực sáng,
hay thán phục mặt trăng di chuyển trong
vinh quang,
- 27 để cho lòng tôi bị kéo xa khỏi Thượng Đế.
Tay tôi chưa hề dâng cho mặt trời, mặt trăng
cái hôn sùng bái nào.
- 28 Nếu tôi đã làm những điều đó, quả thật đắc
tội, đáng trừng phạt,
vì tôi đã không trung tín với Thượng Đế.
- 29 Tôi không hớn hở khi kẻ thù tôi lâm nạn,
hay cười vui sướng khi nó gặp khốn khó.
- 30 Tôi không để miệng tôi phạm tội,
bằng cách nguyên rửa mạng sống kẻ thù tôi.
- 31 Những gia nhân của tôi đều nói,
'Ai trong nhà của Gióp cũng ăn uống tha hồ.'

§ 31:23: *tôi kính hãi sự oai nghiêm Ngài* Hay "Tôi không thể đứng trước sự oai nghiêm Ngài."

- 32 Không có khách lạ nào phải ngủ đêm ngoài
đường phố,
vì tôi luôn mời khách lữ hành vào nhà mình.
- 33 Tôi không che giấu tội mình như kẻ khác,
giấu đút tội mình riêng cho mình.
- 34 Tôi không sợ quần chúng đến nổi im lặng rút
vào nhà,
vì sợ gia đình khác ganh ghét mình.
- 35 Ước gì toà án bằng lòng xử vụ của tôi!
Đây tôi ký nhận mình đã nói sự thật.
Xin Đấng Toàn Năng trả lời cho tôi;
còn kẻ cáo giác tôi hãy viết cáo trạng.
- 36 Tôi sẽ mang lời khai trên vai tôi;
và đội nó như mào triều.
- 37 Tôi sẽ giải thích cùng Thượng Đế mỗi việc tôi
làm,
và đến gần Ngài như một quan trưởng.
- 38 Nếu đất kêu la nghịch tôi,
và nếu các luống cày nó không đắm nước
mắt,
- 39 Nếu tôi đã cướp mùa màng của đất mà không
đến bù,
hay làm mất tinh thần kẻ làm công cho đất
tôi,
- 40 thì nguyên cho gai gốc mọc lên thay vì lúa,
và cỏ dại mọc thay vì lúa mạch.”

Đến đây chấm dứt lời của Gióp.

32

Ê-li-hu lên tiếng

¹ Ba người bạn đó thôi không nói với Gióp nữa vì ông tự thấy mình phải.

² Nhưng Ê-li-hu, con trai Ba-ra-kên, người Bu-xi, thuộc gia đình Ram, nổi giận cùng Gióp, vì Gióp cho mình phải hơn Thượng Đế.

³ Ê-li-hu cũng nổi giận với ba người bạn của Gióp vì họ không chứng minh được Gióp có lỗi mà lại tiếp tục lên án ông.

⁴ Ê-li-hu chờ đợi để nói với Gióp vì ba người bạn kia đều lớn tuổi hơn mình.

⁵ Sau khi Ê-li-hu thấy họ không còn có gì để nói nữa thì đâm ra bực tức.

⁶ Vậy Ê-li-hu, con trai Ba-ra-kên, người Bu-xi lên tiếng:

“Tôi còn trẻ, còn các anh đều đã lớn tuổi.

Vì thế nên tôi ngại không dám nói điều tôi biết.

⁷ Tôi nghĩ, ‘Người lớn tuổi nên nói, và kẻ sống lâu năm nên dạy khôn.’

⁸ Nhưng chính thật ra thần linh trong con người, hơi thở của Đấng Toàn Năng mới ban thông sáng.

⁹ Chẳng phải già mà tự nhiên khôn; cũng chẳng phải lớn tuổi mà hiểu điều phải.

¹⁰ Cho nên tôi nói, các anh hãy nghe đây.

Tôi cũng có thể nói cho các anh điều tôi biết.

¹¹ Tôi chờ cho các anh nói,

- và lắng nghe lời giải thích của các anh.
Trong khi các anh đang tìm chữ để nói,
12 Tôi quan sát các anh rất kỹ.
Nhưng không ai trong các anh chứng tỏ
Gióp sai quấy;
không ai đối đáp với lý lẽ Gióp đưa ra.
13 Đừng nói, 'Chúng ta đã tìm được sự khôn
ngoan;
chỉ một mình Thượng Đế mới có thể chứng
tỏ Gióp sai quấy,
chớ không phải người ta.'
14 Lời nói của Gióp không phải để bài bác tôi,
cho nên tôi sẽ không dùng lý lẽ của các anh
để đối đáp với Gióp.
15 Ba người bạn này thua rồi, chẳng có gì nữa để
nói;
họ hết chữ để nói rồi.
16 Bây giờ họ đứng đó không biết đối đáp với
Gióp ra sao.
Họ đã im lặng, tôi có phải chờ để lên tiếng
không?
17 Không, tôi cũng sẽ nói,
và báo các anh điều tôi biết.
18 Tôi có đầy đủ chữ,
thần linh trong tôi giục tôi nói.
19 Tôi như rượu đựng kín trong chai;
sẵn sàng bùng ra như bầu rượu mới.
20 Tôi phải nói để xả hơi;
Tôi phải mở miệng và lên tiếng.
21 Tôi sẽ công bằng đối với mọi người,

và không nịnh hót ai.
22 Tôi không biết nịnh nọt,
vì nếu tôi làm thế, Đấng Tạo Hóa sẽ diệt tôi ngay.”

33

- 1 “Vây bây giờ, Gióp, anh hãy lắng tai nghe tôi đây.
Chú ý mọi điều tôi nói.
2 Tôi mở miệng và sẵn sàng lên tiếng.
3 Lời tôi phát xuất từ tấm lòng chân thật,
tôi chân thành nói ra điều mình biết.
4 Thần linh Thượng Đế tạo nên tôi,
và hơi thở của Đấng Toàn Năng ban cho tôi sự sống.
5 Nếu anh biết hãy trả lời tôi;
hãy sẵn sàng đứng trước mặt tôi.
6 Trước mặt Thượng Đế tôi cũng như anh;
Tôi cũng do đất sét mà ra.
7 Đừng sợ tôi;
Tôi sẽ không khất khe với anh.
8 Nhưng tôi đã nghe anh nói;
Tôi nghe hết từng tiếng.
9 Anh nói, ‘Tôi trong sạch và vô tội;
Tôi vô tội, không có vết dơ nào.
10 Nhưng Thượng Đế đã kiếm có tẩn công tôi;
Ngài đối xử với tôi như kẻ thù.
11 Ngài khoá chân tôi vào xiềng,
và theo dõi tôi từng bước.’

- 12 Nhưng tôi cho anh biết,
anh nói vậy không đúng,
vì Thượng Đế lớn hơn chúng ta*.
- 13 Tại sao anh trách rằng Thượng Đế có nhiệm
vụ phải giải thích mọi điều cho anh?
- 14 Thượng Đế có nói, đôi khi bằng cách này hay
cách khác
nhưng con người không hiểu được.
- 15 Ngài nói qua chiêm bao hay dị tượng ban đêm,
khi con người ngủ mê, nằm trên giường
mình.
- 16 Ngài nói vào lỗ tai họ,
và dùng những lời cảnh cáo làm họ hoảng
sợ
- 17 để họ khỏi làm điều quấy,
và để họ khỏi đâm ra tự phụ.
- 18 Thượng Đế làm như thế để cứu người ta khỏi
chết†,
tránh cảnh diệt vong.
- 19 Thượng Đế cũng sửa dạy
con người đang khi người nằm trên giường
đau đớn;
khi xương cốt người nhức nhối triền miên.
- 20 Đau đến nỗi gớm ghét thức ăn, ớn cả mỹ vị.
- 21 Thân thể người gầy còm đến nỗi chẳng còn gì,
xương cốt nhô ra.
- 22 Người gần chết, và đòi người hầu tàn.

* **33:12: Thượng Đế lớn hơn chúng ta** Hay "Thượng Đế biết nhiều hơn chúng ta." † **33:18: chết** Nguyên văn, "cái hổ," nơi người chết ở. Xem câu 22.

- 23 Nhưng có một thiên sứ đến nói thay cho người,
đó là một trong một ngàn thiên sứ,
đến bảo người phải làm gì.
- 24 Thiên sứ sẽ kêu xin ơn trên thương xót và cầu
khẩn:
'Xin cứu người khỏi chết.
Tôi đã tìm được giá trả thay cho mạng sống
người.'
- 25 Rồi thân thể người được phục hồi như thân
thể đứa trẻ.
Trở lại giống như thời trai trẻ.
- 26 Người sẽ cầu xin cùng Thượng Đế,
Ngài sẽ nghe lời người.
Người sẽ thấy mặt Thượng Đế và reo mừng.
Thượng Đế sẽ khiến mọi việc trở lại tốt đẹp
cho người.
- 27 Người sẽ bảo kẻ khác,
'Tôi đã phạm tội và xuyên tạc điều phải,
nhưng tôi không bị hình phạt xứng đáng với
tội tôi.'
- 28 Thượng Đế khiến tôi sống lại từ cõi chết,
và tôi sẽ tiếp tục tận hưởng cuộc đời.'
- 29 Thượng Đế làm điều này cho con người hai
hoặc ba lần
- 30 để con người khỏi chết vì bị trừng phạt bởi tội
minh,
để cho người tận hưởng cuộc đời.
- 31 Gióp ơi, hãy để ý lắng tai nghe tôi;
hãy im lặng, tôi sẽ lên tiếng.
- 32 Nếu anh có gì muốn nói, hãy trả lời tôi đi;
hãy nói lên vì tôi muốn chứng tỏ anh đúng.

33 Còn nếu anh không có gì để nói thì hãy nghe
tôi đây;
hãy im lặng, tôi sẽ dạy khôn cho anh.”

34

- 1 Rồi Ê-li-hu tiếp tục diễn thuyết:
- 2 “Hỡi các người khôn, hãy nghe tôi nói:
hãy lắng nghe tôi, hỡi những kẻ hiểu biết.
- 3 Lỗ tai thử lời nói,
như lưỡi nếm thức ăn.
- 4 Chúng ta hãy cùng quyết định xem điều gì phải,
và hãy học điều tốt.
- 5 Gióp bảo, ‘Tôi vô tội,
Thượng Đế không chịu phân xử công bằng
cho tôi.
- 6 Thay vì được phân xử công bình, tôi bị gọi là
kẻ nói dối.
Tôi đã bị tổn thương nặng nề, dù rằng tôi
không hề phạm tội.’
- 7 Không ai giống như Gióp;
uống sủ nhục như nước lạnh.
- 8 Anh ta chơi với bọn làm ác,
giao du với phường hung bạo
- 9 vì anh nói, ‘Làm Thượng Đế vui lòng có ích gì.’
- 10 Cho nên những ai thông hiểu hãy nghe tôi đây.
Thượng Đế không bao giờ làm lẫn!
Đấng Toàn Năng không thể làm ác.

- 11 Thượng Đế báo trả cho mọi người theo điều họ làm,
và đền bù tương xứng với hành vi của họ.
- 12 Thật vậy, Thượng Đế không hề sai lầm;
Đấng Toàn Năng không bao giờ vắn vẹo điều công chính.
- 13 Không ai cử Thượng Đế cai quản khắp đất,
hay đặt Ngài quản lý cả vũ trụ.
- 14 Nếu Thượng Đế quyết định,
cắt mạng sống hay hơi thở,
15 thì tất cả mọi người đều chết chung nhau,
và trở thành bụi đất.
- 16 Nếu các anh hiểu biết, hãy nghe đây;
hãy lắng nghe điều tôi nói.
- 17 Có quan cai trị nào mà ghét lẽ công bằng không?
Làm sao anh trách móc Thượng Đế là Đấng công bằng và Toàn Năng?
- 18 Thượng Đế là Đấng nói với các vua, 'Mấy anh là đồ vô dụng,'
hay bảo các kẻ quyền thế, 'Các anh là đồ độc ác.'
- 19 Ngài không nề nang quan trưởng hay bất cứ ai,
Ngài không trọng người giàu hơn người nghèo,
vì chính Ngài dựng nên họ.
- 20 Họ có thể qua đời trong nháy mắt, ngay giữa đêm.
Nếu họ bị đánh gục, họ tàn đời;

người quyền thế cũng chết không phương cứu vãn.

- 21 Thượng Đế quan sát bước đi người;
Ngài thấy mỗi bước họ đi.
- 22 Không có nơi tối tăm hay bóng tối nào
mà kẻ ác có thể trốn khỏi mặt Ngài.
- 23 Ngài không cần định thời gian
cho con người đến trước mặt Ngài để bị xét xử.
- 24 Ngài không cần phải hạch hỏi khi người ta làm quấy,
Dù cho họ là kẻ có quyền thế.
Ngài chỉ cần tiêu diệt họ và đặt người khác thế chỗ họ.
- 25 Vì Thượng Đế biết điều họ làm,
Ngài đánh bại họ ban đêm, họ bị chà đạp.
- 26 Ngài trừng phạt họ về điều ác họ làm, để mọi người nhìn thấy,
- 27 Ngài làm như thế vì họ chống nghịch Ngài,
và không thèm để ý đến đường lối Ngài.
- 28 Tiếng kêu của người nghèo đến tai Thượng Đế;
Ngài nghe tiếng kêu xin của kẻ khốn cùng.
- 29 Nhưng nếu Thượng Đế cứ im lặng thì ai làm gì được Ngài?
Nếu Ngài ẩn mặt, thì ai thấy được Ngài?
Thượng Đế vẫn cai quản các quốc gia và con người.
- 30 Ngài không cho kẻ ác cai trị
và để chúng đánh bẫy người khác.

- 31 Nhưng nếu có ai thưa với Thượng Đế,
‘Tôi có lỗi, tôi sẽ không phạm tội nữa.
- 32 Xin hãy dạy tôi điều tôi không thấy.
Nếu tôi có làm gì sai, tôi sẽ không tái phạm.’
- 33 Cho nên, Gióp ơi, chẳng lẽ Thượng Đế thưởng
anh theo điều anh muốn
mà chính anh không chịu thay đổi?
Chính anh phải quyết định, không phải tôi,
cho nên hãy nói cho tôi điều anh biết.
- 34 Người khôn ngoan nghe tôi nói,
kẻ hiểu biết bảo rằng,
- 35 ‘Gióp nói mà không biết điều mình nói có
đúng không;
lời nói của Gióp chứng tỏ mình không hiểu
biết.’
- 36 Ước gì Gióp được thử thách đến cùng,
vì Gióp trả lời như kẻ ác!
- 37 Bây giờ Gióp thêm tội chống nghịch Thượng
Đế.
Anh ta vỗ tay phản đối, càng ngày càng
chống báng Ngài.”

35

- 1 Ê-li-hu nói tiếp:
- 2 “Gióp ơi, anh nói không đúng,
Anh bảo, ‘Tôi phải hơn Thượng Đế,’
- 3 anh cũng nói, ‘Làm vui lòng Ngài thì ích lợi gì?
Tôi không phạm tội cũng chẳng ích gì.’
- 4 Tôi sẽ trả lời anh và các bạn hữu anh.

- 5 Hãy nhìn lên trời,
ngó các đám mây trên cao kia.
- 6 Nếu anh phạm tội thì chẳng thiệt hại gì cho
Thượng Đế;
dù cho tội lỗi anh đầy tràn,
chúng chẳng làm gì cho Ngài;
- 7 Dù cho anh đạo đức,
anh chẳng cho Thượng Đế được điều gì;
Ngài chẳng nhận gì từ tay anh.
- 8 Đường lối ác độc của anh chỉ hại một người
như anh thôi,
còn điều tốt anh làm chỉ giúp được những
con người khác.
- 9 Người ta kêu cứu khi gặp cảnh khốn khó;
họ van xin kẻ quyền thế giúp đỡ.
- 10 Nhưng không ai hỏi,
'Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa tôi,
Đấng ban cho chúng tôi bài hát trong đêm,
- 11 Ngài tạo làm cho chúng ta khôn ngoan hơn
mọi loài thú trên đất,
và khôn hơn các loài chim trời.'
- 12 Thượng Đế không thèm trả lời kẻ ác khi họ
kêu cứu,
vì chúng nó tự phụ.
- 13 Ngài không thèm nghe tiếng van xin vô ích
của chúng;
Đấng Toàn Năng không thèm lưu ý tới
chúng.
- 14 Ngài càng ít lưu ý tới anh,
nếu anh nói anh không thấy Ngài,

rằng trường hợp của anh ở trước mặt Ngài,
rằng anh phải chờ đợi Ngài,

- 15 rằng cơn giận Ngài chưa trừng phạt,
và Ngài không để ý đến điều ác.
16 Như thế Gióp chỉ nói nhảm,
nói mà không biết mình nói gì.”

36

Ê-li-hu tiếp tục diễn giảng

- 1 Ê-li-hu nói tiếp:
- 2 “Hãy nghe tôi thêm một chút nữa,
còn nhiều điều mà Thượng Đế muốn tôi nói.
3 Điều tôi biết đến từ nơi xa.
Tôi sẽ chứng tỏ Đấng Tạo Hóa của tôi đúng.
4 Anh có thể tin chắc rằng lời nói tôi không phải
giả dối;
người hiểu biết hiện đang có mặt với anh
đây.
- 5 Thượng Đế rất quyền năng,
nhưng Ngài không ghét con người;
Ngài quyền năng và cũng rất khôn ngoan.
6 Ngài không để kẻ ác sống,
nhưng bênh vực quyền của người nghèo.
7 Ngài luôn luôn trông nom người làm điều phải;
Ngài đặt họ ngồi với vua chúa
và họ được tôn trọng đời đời.
8 Nếu ai bị xiềng xích trói buộc,

- hoặc nếu tai ương ràng buộc họ như dây
thừng,
- 9 thì Thượng Đế cho họ biết họ đã làm gì,
hoặc họ đã phạm tội kiêu căng.
- 10 Ngài khiến họ nghe lời cảnh cáo của Ngài
và truyền dạy họ từ bỏ điều ác.
- 11 Nếu họ vâng lời và phục vụ Ngài,
thì đời họ sẽ thành công,
và những năm tháng còn lại của họ sẽ phước
hạnh.
- 12 Nhưng nếu họ không chịu nghe,
thì họ sẽ bị tiêu diệt,
và qua đời như kẻ ngu dại.
- 13 Những ai có tâm địa độc ác nuôi cơn giận.
Dù khi bị Thượng Đế trừng phạt,
họ không thêm cầu xin cứu giúp.
- 14 Họ chết lúc còn thanh xuân,
đời họ kết thúc trong sỉ nhục.
- 15 Nhưng Thượng Đế cứu giúp kẻ đau khổ qua
sự đau khổ của họ;
Ngài khiến họ lắng nghe qua sự đau đớn
mình.
- 16 Thượng Đế cũng đang dịu dàng đưa anh ra
khỏi nanh vuốt khôn khổ,
đến một chỗ khoảng khoát tự do,
nơi Ngài bày ra cho anh cỗ bàn đầy cao
lương mỹ vị.
- 17 Nhưng nay anh bị trừng phạt như kẻ ác;
anh đang nhận công lý.

- 18 Hãy cẩn thận! Đừng để giàu sang kéo anh xa khỏi Thượng Đế;
đừng để tiền bạc lôi cuốn anh.
- 19 Nhớ rằng của cải và sức mạnh
cũng không thể cứu anh ra khỏi khốn khó
được đâu.
- 20 Đừng trông mong bóng đêm
khi người ta bị bắt ra khỏi nhà họ*.
- 21 Hãy cẩn thận đừng quay theo điều ác,
là điều anh có vẻ ham muốn hơn sự đau khổ.
- 22 Thượng Đế cao cả và quyền năng;
không có giáo sư nào giống như Ngài.
- 23 Không ai hoạch định chương trình cho Ngài;
cũng không ai dám nói với Thượng Đế,
'Chúa làm bậy rồi.'
- 24 Hãy nhớ ca ngợi công việc Ngài,
mà con người đã ca tụng bằng bài hát.
- 25 Ai cũng nhìn thấy công việc Ngài;
người ta nhìn từ xa.
- 26 Thượng Đế rất cao cả, cao đến nỗi chúng ta
không thể hiểu nổi!
Không ai biết Ngài bao nhiêu tuổi.
- 27 Ngài làm cho các giọt nước bốc hơi lên khỏi
đất
biến chúng thành mưa.
- 28 Rồi mưa từ các đám mây trút xuống,
mưa rào rơi trên mọi người.

* **36:20: Nhớ rằng ... nhà họ** Bản Hê-bơ-rơ ở chỗ này hơi khó hiểu.

- 29 Không ai hiểu được Thượng Đế giăng các đám mây như thế nào
 hoặc sai sấm chớp đến từ nơi Ngài ở ra sao.
- 30 Hãy xem Thượng Đế phân tán các lần chớp quanh Ngài,
 soi sáng nơi sâu thẳm nhất của đại dương.
- 31 Đó là cách Thượng Đế quản trị các dân;
 đó là cách Ngài nuôi sống chúng ta.
- 32 Ngài nắm các lần chớp trong tay
 và truyền nó đánh nơi nào tùy ý.
- 33 Sấm báo trước cơn giông sắp đến,
 cho đến thú vật cũng biết cơn giông đã gần kề.”

37

- 1 “Khi nghe tiếng sấm, tim tôi hồi hộp
 thiếu điều muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.
- 2 Hãy nghe đây! Hãy nghe tiếng gầm của Thượng Đế
 và tiếng vang rền từ miệng Ngài.
- 3 Ngài thả chớp ra dưới cả bầu trời,
 và sai nó đánh chỗ xa xôi nhất của đất.
- 4 Sau đó anh nghe tiếng rền khi Ngài gầm lên.
 Ngài không giữ lại lần chớp khi người ta
 nghe tiếng Ngài.
- 5 Tiếng của Thượng Đế vang rền kỳ diệu;
 Ngài làm nhiều điều lớn lao mà chúng ta
 không hiểu nổi.
- 6 Ngài phán cùng tuyết giá, ‘Hãy rơi xuống đất,’
 và nói cùng mưa rào rằng, ‘Hãy mưa thật to.’

- 7 Dùng những hiện tượng đó Ngài ngăn cản công việc con người để ai nấy đều biết công việc của tay Thượng Đế.
- 8 Các thú vật tìm cách trú mưa ẩn trong các hang động của chúng.
- 9 Cơn giông từ nơi chứa chúng kéo đến; khí lạnh đến cùng với gió mạnh.
- 10 Hơi thở Thượng Đế tạo ra băng giá, làm khối nước lớn đóng băng.
- 11 Ngài làm cho mây chứa đầy nước và trải chớp ra giữa chúng nó.
- 12 Theo lệnh Ngài chúng bay vòng quanh trái đất, làm theo như ý Ngài muốn.
- 13 Ngài dùng mây để trừng phạt con người hoặc tưới đất để tỏ tình thương của Ngài.
- 14 Gióp ơi, hãy nghe đây:
Hãy dừng lại và suy nghĩ đến các phép lạ của Thượng Đế.
- 15 Anh có biết Thượng Đế sắp đặt cho các đám mây và tạo sấm chớp như thế nào không?
- 16 Anh có biết mây treo trên bầu trời như thế nào không?
Anh có biết các phép lạ của Thượng Đế là Đấng biết mọi điều không?
- 17 Anh chỉ biết đổ mồ hôi, còn áo quần dính vào người anh,

khi mọi vật im lìm dưới gió nóng từ phương
Nam thổi đến.

- 18 Anh không thể trải bầu trời ra như Thượng Đế
và làm nó trông cứng như đồng đánh bóng.
- 19 Hãy cho chúng tôi biết phải nói gì với Ngài;
chúng ta không thể chuẩn bị lý đoán
vì không đủ hiểu biết*.
- 20 Có ai bảo với Thượng Đế rằng tôi muốn nói
chuyện với Ngài không?
Nói như thế tức là xin tự tiêu hủy mình.
- 21 Không ai có thể nhìn mặt trời
khi nó chiếu sáng giữa bầu trời
sau khi gió đã thổi bay các đám mây.
- 22 Từ phương Bắc Thượng Đế ngự đến trên Núi
Thánh†,
trong vẻ oai nghi rực rỡ.
- 23 Đấng Toàn Năng quá cao chúng ta với không
tối.
Ngài đầy quyền năng;
Ngài luôn luôn đứng và không bao giờ đổi
xử bất công‡ với ai.
- 24 Vì thế con người tôn trọng Ngài;
Ngài không nể kẻ tự cho mình khôn ngoan.”

* **37:19: *chúng ta không thể ... đủ hiểu biết*** Nguyên văn, “Chúng ta không thể sắp xếp tư tưởng vì quá tối tăm.” † **37:22: *Núi Thánh*** Hay “phương Bắc.” ‡ **37:23: *Ngài luôn luôn ... bất công*** Hay “Ngài không trả lời chúng ta khi chúng ta kiện Ngài về công lý.”

38

Chúa hỏi Gióp

1 Bấy giờ từ giữa cơn giông CHÚA trả lời cho Gióp. Ngài bảo:

2 “Người này là ai mà làm mục đích ta lu mờ bằng những lời ngu dại*?”

3 Hãy tỏ ra mạnh bạo!

Ta sẽ hỏi người, người phải trả lời cho ta.

4 Khi ta đặt nền trái đất thì người ở đâu?
Nói đi, nếu người biết.

5 Ai định kích thước cho nó?

Chắc người biết chứ?

Ai giăng mực thước ngang qua nó?

6 Nền trái đất đặt trên vật gì?

Ai đặt đá góc nền nó vào chỗ

7 trong khi sao mai cùng xướng hát và các thiên sứ† reo vui?

8 Ai đóng cửa ngăn biển cả lại,
khi nó bùng ra và khai sinh,

9 Lúc ta làm mây như cái áo mặc cho biển cả
và bọc nó trong đám mây đen,

10 Lúc ta đặt giới hạn cho biển
và dựng cửa cùng thanh gài vào vị trí.

11 Khi ta nói cùng biển rằng,

* 38:2: *Người này ... ngu dại* Có thể dịch “Người này là ai mà đưa ra những ý kiến bằng các lời ngu dại?” † 38:7: *thiên sứ* Nguyên văn, “con trai của Thượng Đế.”

‘Mây chỉ có thể đến đây thôi, không được đi xa hơn nữa,
các lượn sóng kiêu ngạo của mây phải dừng tại đây.’

- 12 Trong đời người có khi nào người ra lệnh cho
bình minh xuất hiện,
và chỉ cho ban mai bắt đầu lúc nào
13 để cho nó nắm lấy viền của đất
và giữ kẻ ác ra khỏi đó?
14 Buổi sáng trái đất thay đổi như đất sét bị đóng
ấn;
đồi núi và thung lũng hiện ra như những
lăn xếp của áo.
15 Kẻ ác không nhận được ánh sáng;
chúng giơ tay lên để làm hại nhưng tay bị
gãy.
16 Có khi nào người đi đến tận nguồn biển cả,
hay bước đi trong thung lũng sâu dưới biển
chưa?
17 Cổng của thần chết đã mở ra cho người chưa?
Người đã từng thấy cổng của vực thẳm đen
tối chưa?
18 Người có biết trái đất rộng bao nhiêu không?
Nếu người biết những điều đó thì nói cho ta
đi.
19 Lối đi đến nơi ở của ánh sáng là đâu,
và bóng tối ở chỗ nào?
20 Người có mang chúng về chỗ chúng ở được
không?

- Người có biết đường về nhà chúng không?
 21 Chắc hẳn người biết nếu người sinh ra vào
 lúc đó!
 Người sống được bao nhiêu năm?‡
- 22 Người có từng đi vào nơi chứa tuyết
 hay vào kho mưa đá,
 23 mà ta đã để dành cho kỳ khốn khó,
 cho ngày chiến tranh và giao đấu chưa?
 24 Ánh sáng bắt nguồn từ đâu?
 Gió đông thổi qua đất phát xuất từ chỗ
 nào?§
- 25 Ai cắt thủy đạo cho mưa lớn
 và vạch đường cho giông bão?
 26 Ai tưới vùng đất không người ở,
 nơi sa mạc vắng tanh?
 27 Ai sai mưa đến để thấm nhuần đất bỏ hoang
 để cỏ xanh bắt đầu mọc?
 28 Mưa có cha không?
 Ai sinh ra các giọt sương?
 29 Ai là mẹ của nước đá?
 Ai sinh ra tuyết giá từ trời
 30 khi nước trở thành cứng như đá,
 và mặt biển đông đặc lại?
- 31 Người có thể buộc các chùm sao Rua*

‡ 38:21: **Lối đi ... nhiều năm?** Đây là những câu có tính cách mỉa mai tức là cách nói mà người đọc phải hiểu nghĩa ngược lại. § 38:24: **Ánh sáng ... chỗ nào?** Có thể dịch, “Nơi nào mà sương mù tan đi và chỗ nào từ phía Đông mà gió phân tán trên khắp đất?” * 38:31: **sao Rua** Một chòm sao khá nổi tiếng, thường được gọi là “Bảy Chì Em.”

hay mở dây cho sao Cày[†] không?

32 Người có thể mang các chòm sao[‡] ra đúng giờ hay dẫn các sao Đại hùng tinh[§] với các con của nó không?

33 Người có biết luật lệ của trời và hiểu phép tắc của đất không?*

34 Người có thể nào ra lệnh cho mây và phủ mình bằng dòng nước lụt không?

35 Người có thể nào sai sấm chớp ra đi không? Chúng có cần đến với người và thưa, 'Dạ, chúng tôi đây'?

36 Ai đặt sự thông minh trong trí và hiểu biết trong lòng?

37 Ai có đủ khôn ngoan để đếm các đám mây? Làm cho nó nghiêng để nó đổ nước xuống từ trời

38 khi bụi đất trở nên cứng và các tảng đất dính vào nhau?

† **38:31: sao Cày** Một nhóm sao quen thuộc trông giống như một người thợ săn hay một chiến sĩ hùng dũng. ‡ **38:32: chòm sao** Các chòm sao trên bầu trời về đêm. Đây có thể là mười hai ngôi sao trong cung hoàng đạo. Chòm sao này hình như đi qua bầu trời cho nên mỗi tháng ở một vị trí khác nhau. § **38:32: Đại hùng tinh** Một chòm sao nổi tiếng trông giống như con gấu. Gần chòm sao này có một chòm sao khác trông giống như con gấu nhỏ cho nên gọi là "Tiểu hùng tinh." * **38:33: Người có biết ... của đất không?** Hay "Người có thể nào đặt chúng cai quản đất không?"

- 39 Người có đi săn mồi cho sư tử cái để nuôi con nó
40 trong khi chúng nằm trong hang
hay ẩn trong bụi sần sàng nhảy bổ ra?
41 Ai nuôi các chim trời
khi con nó kêu la cùng Thượng Đế
và đi lang thang vì không có thức ăn?"

39

- 1 "Người có biết mùa nào dê núi sinh sản không?
Người có nhìn nai mẹ sinh ra nai con chưa?
2 Người có đếm được số tháng cho đến ngày nó sinh
và biết đúng lúc nó sinh con không?
3 Nó nằm xuống, sinh con ra
rồi hết đau đẻ.
4 Các con nó lớn mạnh trong vùng hoang dã.
Rời rời tổ, không trở về nữa.
5 Ai thả cho lừa hoang chạy rông?
Ai tháo dây cho nó?
6 Ta là Đấng ban sa mạc làm nơi ở cho lừa hoang;
Ta ban đất sa mạc cho nó sinh sống.
7 Con lừa hoang chê cười nơi huyền não của chốn
thị thành,
và không nghe tiếng hò hét của kẻ đánh xe.
8 Nó rảo khắp núi đồi tìm đồng cỏ,
tìm thứ cỏ non xanh ăn được.
9 Liệu con bò rừng có chịu phục vụ người,
và đứng quanh quần cạnh máng ăn lúc ban
đêm không?"

- 10 Người có thể nào buộc dây cương để bắt nó đi theo luống cày để nó cày ruộng cho người không?
- 11 Người có nhờ cậy nổi sức lực của bò rừng để nó gánh vác việc nhọc nhằn cho người không?
- 12 Người có trông cậy vào con bò để chở thóc gạo và mang đến sân đập lúa của người không?
- 13 Chim đà điểu đập cánh vui mừng, nhưng lông của nó không giống lông con cò.
- 14 Nó đẻ trứng trên mặt đất, rồi ấp bằng cát.
- 15 Mà không hề nghĩ rằng có thể có bàn chân đạp lên đè nát trứng; Nó không hề biết có thể thú vật dẫm lên đó.
- 16 Chim đà điểu rất hung bạo đối với con nó, như thể không phải con mình. Nó không quan tâm đến công sức đã bỏ ra,
- 17 vì Thượng Đế không cho nó trí khôn; Ngài không ban cho nó hiểu biết thông thường.
- 18 Nhưng khi nó chỗi dậy phóng chạy, thì nó chạy rất nhanh, đến nỗi nó cười chê cả ngựa lẫn người cỡi.
- 19 Gióp ơi, có phải người ban sức mạnh cho ngựa và đặt cái bờm trên lưng nó không?
- 20 Có phải người khiến cho ngựa nhảy như cào cào không? Nó khịt một tiếng làm người ta hoảng sợ.

- 21 Nó dậm chân, tận dụng sức lực
và lao vào chiến trận.
- 22 Nó coi thường nỗi sợ hãi và không e ngại điều
gì;
gươm không làm nó hoảng sợ.
- 23 Bên hông nó, tiếng ống tên nghe lọc cọc,
cùng với gươm giáo sáng loáng dưới ánh
mặt trời.
- 24 Nó hăng say phóng trên đất*;
khi nghe tiếng kèn thổi nó không chịu đứng
yên.
- 25 Khi kèn thổi lên nó hí lớn, ‘A ha!’
Nó đánh mùi chiến trường từ xa;
Nó nghe tiếng người chỉ huy và tiếng hò la
xung trận.
- 26 Có phải nhờ khôn ngoan người mà chim ó bay
được
và giương cánh bay về phương Nam†?
- 27 Có phải người ra lệnh cho chim điều hâu‡ bay
và làm tổ trên cao?
- 28 Nó ở trên các ghềnh đá cao và ngủ ở đó suốt
đêm;
chỗ đá là nơi trú ẩn an toàn của nó.
- 29 Từ đó nó tìm mồi;
mắt nó rất tinh có thể thấy từ xa.
- 30 Các con nó ăn huyết;
xác chết ở đâu, điều hâu tụ lại đó.”

* 39:24: **phóng trên đất** Nguyên văn, “nuốt đất.” † 39:26:
phương Nam Hay “xứ Thê-man.” ‡ 39:27: **điều hâu** Hay
“kèn kèn.”

40

1 Rồi CHÚA nói cùng Gióp:

2 “Kẻ tranh luận với Đấng Toàn Năng sẽ chửi Ngài chẳng?
Người nào cáo trách Thượng Đế hãy trả lời với Ngài.”

3 Sau đó Gióp thưa với CHÚA:

4 “Tôi chẳng ra gì; tôi không thể đối đáp gì với Ngài,
nên tôi sẽ lấy tay che miệng.

5 Tôi nói một lần nhưng sẽ không nói nữa.
Tôi nói hai lần, nhưng chẳng có gì để thêm.”

6 Rồi từ giữa cơn giông CHÚA nói cùng Gióp:

7 “Hãy nai nịt người*! Ta sẽ hỏi người,
người phải trả lời cho ta.

8 Có phải người bảo rằng ta bất công chẳng?
Có phải người oán trách ta để ta khiến cho
người hoá ra công chính chẳng?

9 Người có mạnh bằng Thượng Đế không?
Giọng người có gầm thét được như giọng
Ngài không?

10 Nếu được, hãy điểm tô người bằng vinh hiển
và sắc đẹp;

* **40:7: *Hãy nai nịt người*** Nguyên văn, “Hãy nai nịt cho ra vẻ nam nhi.” Câu này nghĩa là “hãy chuẩn bị ra trận.”

- lấy vinh dự và uy nghi mặc vào.
- 11 Hãy trút cơn thịnh nộ người ra;
hãy nhìn kẻ tự phụ và hạ chúng xuống.
- 12 Hãy nhìn kẻ kiêu căng và khiến chúng nhún
nhường.
Hãy đè bẹp kẻ ác.
- 13 Hãy chôn vùi chúng chung nhau trong bụi đất;
phủ mặt chúng trong mồ mả.
- 14 Nếu người làm được chuyện đó,
chính ta đây sẽ ca ngợi người,
vì người đủ mạnh để tự cứu mình.
- 15 Hãy nhìn con bê-hê-mốt[†],
mà ta đã tạo nên như ta đã tạo người.
Nó ăn cỏ như bò.
- 16 Hãy nhìn sức lực trong thân thể nó;
bắp thịt trong bao tử nó vô cùng mạnh.
- 17 Đuôi nó mạnh như cây hương nam,
các bắp thịt trong đùi nó đan chéo nhau.
- 18 Xương nó như ống đồng;
chân nó như thanh sắt.
- 19 Nó là một trong những công trình đầu tiên
của Thượng Đế,
nhưng Đấng Tạo Hoá có thể tiêu diệt nó.
- 20 Núi đồi, nơi các muôn thú nô đùa,
làm thức ăn cho nó.
- 21 Nó nằm dưới các cây sen,
ẩn trong các bụi lác cao nơi đầm lầy.
- 22 Các cây sen làm bóng che nó,

[†] 40:15: *con bê-hê-mốt* Đây có thể là con trâu nước, con tê giác, hay là con voi.

các cây bạch dương nơi dòng suối bao quanh nó.

²³ Nếu sông ngòi làm lụt lội, nó chẳng sợ;
dù sông Giô-đanh tràn đến miệng nó vẫn ung dung.

²⁴ Có ai bịt được mắt nó để bắt nó không?
Có ai dám lấy vòng xoắn mũi nó không?"

41

¹ "Người có thể nào câu con lê-vi-a-than*
hay lấy dây buộc lưỡi nó không?

² Người có thể nào lấy dây xoắn mũi nó hay móc hàm nó không?

³ Liệu nó có van xin người thương xót
và ăn nói ngon ngọt với người không?

⁴ Nó có bằng lòng kết ước với người
để người bắt nó làm tô mọi trọn đời không?

⁵ Người có thể nào nuôi lê-vi-a-than như nuôi chim trong nhà

hay buộc dây cho con gái nhỏ người dắt đi chơi không?

⁶ Các lái buôn có bằng lòng thương lượng với người để mua nó,

để họ chia chác với nhau không?

⁷ Người có thể nào phóng lao vào da nó
hay lấy gươm đâm thủng đầu nó không?

⁸ Nếu người đặt tay trên nó,

* **41:1: con lê-vi-a-than** Đây có thể là con cá sấu hay là một loài quái vật dưới biển.

- người sẽ nhớ cuộc giao tranh,
 người sẽ chẳng dám bao giờ làm như thế
 nữa.
- 9 Chẳng có hi vọng gì thắng được nó,
 chỉ cần nhìn nó áp đảo người ta.
- 10 Không ai dám chọc giận nó[†],
 vậy ai dám đối đầu với ta?
- 11 Không ai cho ta điều gì để ta phải trả lại,
 vì mọi vật ở dưới trời đều thuộc về ta[‡].
- 12 Ta sẽ nói về tứ chi con lê-vi-a-than,
 sức mạnh vô song và thân hình cân đối của
 nó.
- 13 Không ai có thể xé da nó
 hay chọc thủng lớp áo giáp[§] bọc nó.
- 14 Không ai có thể mở banh hàm vĩ đại của nó;
 trong hàm đầy răng nhọn ghê rợn.
- 15 Nó có hàng dãy khiên trên lưng nó bám sát
 vào nhau.
- 16 Mỗi cái khiên đều sát nhau,
 đến nỗi không khí không qua được.
- 17 Chúng nối vào nhau thật chắc;
 đến nỗi không thể tách rời được.
- 18 Khi nó khịt mũi, tia sáng phun ra,
 mắt nó giống như ánh bình minh.
- 19 Lửa phun ra từ miệng nó;

† 41:10: **Không ai ... giận nó** Hay “Không ai dám đứng lên chiến đấu với nó.” ‡ 41:11: **Không ai ... về ta** Hay “Không ai dám đến gần con lê-vi-a-than mà còn sống—dưới trần thế này không có ai cả!” § 41:13: **lớp áo giáp** Hay “Không ai có thể lấy dây cương đến gần nó.”

- tia lửa bắn ra.
20 Khói xịt ra từ mũi nó,
như hơi ra từ một nồi lớn đặt trên lửa nóng.
21 Hơi thở nó đốt cháy than,
lửa phun ra từ miệng nó.
22 Cổ nó rất chắc.
Người ta sợ nó và bỏ chạy.
23 Các lần xếp trên da nó kết chặt với nhau;
xếp cứng lại không thể di động được.
24 Ngực nó cứng như đá,
cứng như đá cối xay.
25 Kẻ thế lực* cũng sợ cái nhìn khủng khiếp của
nó
và run rẩy giật lùi khi nó di chuyển.
26 Gươm đâm nhưng nó không hề hấn gì,
cả đến tên, lao, hay giáo cũng vậy.
27 Nó xem sắt như rơm rạ
và xem đồng như gỗ mục.
28 Nó không chạy trốn khỏi mũi tên;
Các viên đá bắn vào nó chẳng khác nào trấu
đối với nó.
29 Cái dùi cui đối với nó như rác rưởi,
và nó cười khi khi người ta phóng lao vào
nó.
30 Bụng nó như bình gốm bể.
Nó để lại lối đi trên bùn như trên bàn đạp
lúa.
31 Nó làm cho biển sâu sủi bọt như nồi nước sôi;
nó khuấy động biển như chảo dầu.
32 Khi nó bơi, nó để lại đường sáng trong nước
khiến biển giống như ra tóc bạc.

* 41:25: **Kẻ thế lực** Hay “thần thánh.”

- 33 Không gì trên đất sánh với nó được;
nó là con thú không biết sợ ai cả.
34 Nó xem thường kẻ tự phụ;
nó là vua các loài thú kiêu căng.”

42

Gióp đáp lời Chúa

¹ Sau đó Gióp thưa với CHÚA:

- ² “Tôi biết Ngài có thể làm mọi điều,
không có chương trình nào của Ngài bị hư hỏng.
³ Ngài hỏi, ‘Người này là ai mà làm cho mục đích ta lu mờ bằng cách nói nhảm?’*
Thật vậy tôi đã nói những điều tôi không hiểu biết;
Tôi nói đến những điều kỳ diệu quá không hiểu nổi.
⁴ Ngài nói, ‘Nghe đây, ta sẽ nói.
Ta sẽ hỏi người, người phải trả lời cho ta.’
⁵ Trước đây tôi có nghe về Ngài,
nhưng nay mắt tôi đã thấy Ngài.
⁶ Cho nên tôi lấy làm xấu hổ†;
Tôi sẽ thay đổi lòng và nếp sống,
và ngồi trong tro bụi‡.”

* **42:3: *Người này là ai ... nói nhảm?*** Hay “Người này là ai mà đưa ra những ý kiến lu mờ bằng những lời nói đại dốt?”

† **42:6: *tôi lấy làm xấu hổ*** Hay “Tôi xin rút lại lời tôi đã nói.”

‡ **42:6: *ngồi trong tro bụi*** Người ta ngồi trong tro bụi để chứng tỏ sự đau buồn về điều gì đó.

CHÚA phục hồi lại sự giàu sang cho Gióp

7 Sau khi CHÚA nói những lời ấy với Gióp thì Ngài bảo Ê-li-pha, người Thê-man, “Ta giận người và hai bạn người vì các người không nói đúng về ta như Gióp, kể tôi tớ ta.

8 Bây giờ hãy bắt bảy con bò đực và bảy con chiên đực rồi đi đến Gióp, kể tôi tớ ta, để dâng của lễ thiêu cho các người. Gióp, kể tôi tớ ta sẽ cầu nguyện cho các người, ta sẽ nghe lời người và ta sẽ không trừng phạt sự đại dột của các người. Các người đã không nói đúng về ta như Gióp, kể tôi tớ ta.”

9 Vậy Ê-li-pha, người Thê-man, Binh-đất, người Su-ha, và Xô-pha người Na-a-mát làm theo như CHÚA bảo. Ngài nghe lời cầu nguyện của Gióp.

10 Sau khi Gióp cầu nguyện cho các bạn mình thì CHÚA ban phước cho ông trở lại. Ngài ban cho ông gấp đôi những điều ông có trước.

11 Các anh chị em đến thăm Gióp cùng với những người biết ông trước đây, rồi cùng ăn chung với ông. Họ an ủi ông và làm vui bớt nỗi khổ mà CHÚA mang đến cho ông. Mỗi người cho Gióp một miếng bạc và một cái vòng vàng.

12 CHÚA ban phước cho chuỗi đời còn lại của Gióp nhiều hơn lúc đầu. Gióp có mười bốn ngàn chiên, sáu ngàn lạc đà, một ngàn đôi bò, và một ngàn lừa cái.

13 Gióp cũng có bảy con trai và ba con gái.

14 Ông đặt tên cô con gái đầu là Giê-mi-ma, cô

thứ nhì là Kê-xia, và cô thứ ba là Kê-ren Háp-phúc.

¹⁵ Toàn xứ không có thiếu nữ nào đẹp bằng các con gái của Gióp. Cha các cô cho các cô đó tài sản cũng như các anh mình[§].

¹⁶ Sau đó, Gióp sống được một trăm bốn mươi năm. Ông nhìn thấy con, cháu, chắt, chít mình.

¹⁷ Rồi Gióp qua đời; cao tuổi và sống lâu.

§ 42:15: *Cha các cô ... như các anh mình* Theo tục lệ xứ Do-thái thì tài sản được chia cho con trai, nhưng ở đây con gái của Gióp cũng được chia tài sản.

Thánh Kinh Bản Phổ thông
Easy Reading Version of the Holy Bible in Vietnamese
Verson de lecture facile de la Sainte Bible en
vietnamien

copyright © 2002, 2011 World Bible Translation Center

Language: Việt (Vietnamese)

Translation by: World Bible Translation Center

Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 Giữ bản quyền Phép trích dùng Văn kiện mang tác quyền này có thể được trích dùng đến 1.000 câu mà không cần xin phép. Tuy nhiên phần trích không được gồm nguyên một sách hay quá 50% của phần văn kiện được trích. Khi trích dùng xin nhớ ghi câu sau đây nơi tựa hay trang dành cho tác quyền: Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Do Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 sử dụng do phép của Cơ Quan nói trên. Khi trích Bản Phổ thông vào các mục đích không có tính cách thương mại như chương trình trong nhà thờ, bích chương, bản phim để chiếu lên màn ảnh hay các phương tiện tương tự thì không cần phải ghi toàn thể phần ghi chú tác quyền nhưng phải ghi chữ tắt (BPT) ở cuối mỗi câu trích. Nếu các câu trích hay các trang in lại nhiều hơn 1.000 câu hay hơn 50% của sách được trích, hoặc nếu cần xin phép khác phải liên lạc với Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới để được chấp thuận bằng văn thư chính thức của Cơ Quan. Địa chỉ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới P.O. Box 820648, Fort Worth, Texas 76182 Điện thư: bibles@wbtc.org Mạng lưới: www.wbtc.org Truy cập miễn phí Truy cập miễn phí các bản Thánh Kinh và Tân Ước của Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế giới qua: www.wbtc.org

2013-10-29

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

b183ddf1-d374-57ee-a27b-1546141bc5ab